

AK :: BPK :: EMK :: FMK :: GEO :: KTK :: MÉK

BALLEXÁM

VIVAT ACADEMIA

A NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM LAPJA

2007 : 4 : JÚLIUS - AUGUSZTUS

VOLT FESZTIVÁL

SOPRON
2007

fotó: Petyus András

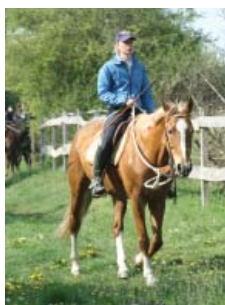

TARTALOM

- 2 Minden nap tanulhatunk a lovaktól
- 3 „Az OTDK-s helyezés talán jó ajánlólevél lesz...”
- 5 Tanítóavató és diplomaátadó - búcsú Komáromtól
- 6 A mi rendszergazdánk
- 7 Apáczai TDK
- 8 EUBIS konferencia az Apáczaiban
- 9 Új lehetőségek az Apáczai Karon
- 9 Aranyköpések
- 10 Végzett az első nappalis évfolyam
- 11 Évente 20 milliárd szál cigarettát fogyasztunk
- 12 Bemutatjuk a Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar első magánösztöndíjas PhD hallgatóját
- 13 „Gazdálkodás a következő ötven év felé” - tudományos konferencia Mosonmagyaróváron

- 14 Egy utazás margójára
- 15 Kedves Ebihalból Békává Avanzsált Porontyaink!
- 16 „Választott hivatásomat emberséggel végzem”
- 17 WEB2 - VENUS nyári egyetem a NYME Geoinformatikai Karon
Károlyi Vanda Rebeka és Tóth Andrea versei
- 18 Hamvas Béla: Túlvilági kalauz
- 19 Hargitai Gábor: MLM-szisztem, avagy az invázió
- 20 Szalay László: Focinovella
- 21 Jakabfi Emese és Szigeti Edvárd versei
- 22 In memoriam Prof. Dr. Mészáros Károly
- 23 In memoriam Prof. Dr. h.c. Dr. Bencze Lajos

Minden nap tanulhatunk a lovaktól - 2. oldal

Aranyköpések - 9. oldal

„Az íbisz madár szimbolizmusban él a krokodillal.”

Hamvas Béla: Túlvilági kalauz - 14. oldal

Focinovella - 16. oldal

A mi rendszergazdánk - 6. oldal

Vivat Academia

A Nyugat-Magyarországi Egyetem lapja

Apáczai Csere János Kar - Győr,
Benedek Elek Pedagógiai Kar - Sopron,
Erdőmérnöki Kar - Sopron,
Faipari Mérnöki Kar - Sopron,
Geoinformatikai Kar - Székesfehérvár,
Közgazdaságtudományi Kar - Sopron,
Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar - Mosonmagyaróvár

V. évfolyam, 4. szám
2007. július - augusztus

Főszerkesztő: Hargitai Gábor, hargitaig@nyme.hu
Olvasószerkesztő: Tóth András, tothandras@nyme.hu
A szerkesztőbizottság:
Dr. Albert Levente, lalbert@emk.nyme.hu (EMK)
Balázsik Valéria, bv@geo.info.hu (GEO)
Dr. Bácsy László, bacsy@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Borbély József, cscsilla@ktk.nyme.hu (KTK)
Sütő Csaba András, csca@atif.hu (AK)
Nagy Mónika, nagymonika@atif.hu (AK)
Lükő István, iluko@fmk.nyme.hu (FMK)
Mészáros Ágnes (KTK)
Raffai Balázs, raphi@freemail.hu (FMK)

Szemerey Tamás, tszemerey@fmk.nyme.hu (FMK)
Takács Judit, takacs.judit@bepf.hu (BPFK)
Dr. Tenk Antal, tenka@mtk.nyme.hu (MÉK)
Vincze Judit, vinczej@mtk.nyme.hu (MÉK)
fotók: Petyus András

A címlapfotó: Petyus András

A szerkesztőség címe: 9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Tel.: 99/518-683; 518-365
e-mail: vivatacademia@nyme.hu

Kiadja: Nyugat-Magyarországi Egyetem
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Faragó Sándor rektor

Design: Szarka Judit Gabriella és Szarka Zsófia Adrienn
A törlesztés a NyME Kommunikációs Irodájában történik
Levélátvitel: PrePress Grafikai Stúdió, Sopron
Felelős vezető: Sziklai Zsolt ügyvezető
Nyomtatás: Lővér-Print Nyomdaipari Kft., Sopron
Felelős vezető: Priszinger Imre ügyvezető
ISSN 1589-8091
Terjeszti a Nyugat-Magyarországi Egyetem

Az online kiadás internetcíme: <http://vaonline.nyme.hu/>

MINDEN NAP TANULHATUNK A LOVAKTÓL

Györgyi Orsolya és Garliczky Gergő az Apáczai Kar idegenforgalmi és szálloda szakán végzett hallgatók lovakkal, lovaglással és oktatással foglalkoznak. Különleges módszerük titkairól és eredményeiről kérdeztem őket.

-Mi motivált benneteket, amikor erre a képzésre jelentkeztek?

G: -A négyéves főiskolai képzésre mindketten az idegenforgalmi szakmenedzser szak elvégzése után jelentkeztünk, így már volt bennünk egy elképzelés, hogy miről szeretnénk tanulni. Fontos volt, hogy a manapság szinte elengedhetetlennek tűnő pénzügyi, közgazdasági, marketing ismeretek mellett az emberekről, pszichológiáról, kultúráról is széleskörű ismeretekhez juthassunk, valamint, hogy mindezt kapcsolni tudjuk a saját érdeklődési körünkkel, melynek közepén a lovak állnak.

Visszatérve a kezdetekhez, amikor felvettek minket a kétéves szakmenedzser képzésre az adminisztrációs hetünk is azzal telt, hogy egyenként elkéredzkedtünk az összes oktatóunktól, mondván, hogy nekünk az első félév, első öt hetében filmforgatáson kellene lovagolnunk, de ha visszatérünk, ígérjük, mindent bepótolunk. Hallgató társaink, amikor a másfél hónap eltelte után megjelentünk, és a legtöbb tanárunk széles mosollyal az arcukon, a nevünkön szólítottak és kérdezték: na, lovasok, megjöttetek? – azt kérdezték egymástól, na, ezek meg, kik.

Ahogy teltek az évek a főiskolán a szenvedélyünk a lovak iránt egyre csak nőtt. Időközben találkoztunk egy új „ló és ember”-képzési módszerrel, ami pszichológián alapul és ahol igazán partnere lehetsz lovadnak, ez a Parelli-módszer.

Egyre inkább belemélyedtünk a tanulásba, és egyre jobban összeszűrődtek a főiskolai és lovas ismereteink. Szakdolgozataink is egymást kiegészítve, a lovak, emberek és a turizmus egy újfajta kapcsolatáról szólnak.

-Mióta foglalkoztok lovakkal és különleges lovas oktatással?

-Már mindketten több mint tíz éve foglalkozunk lovaglással. Két és fél éve találkoztunk a Parelli-módszerrel, és nagy lelkesedéssel vágtunk bele a tanulásba, a Lovasélet Iskolában. Ez alatt a rövid idő alatt többet tanultunk a lovakról és lovaglásról, mint korábban összesen. Sok tapasztalatra tettünk szert a lovakkal való természetes bánásmódban fiatal lovak képzésében és rosszul képzett lovak korrigálásában, lovasok oktatásában.

Mindkettőnknek nagyon tetszik az, hogy folyamatosan fejlődhetünk, képezhetjük magunkat és minden nap újat tanulhatunk a lovaktól.

-Összefoglalnád a Parelli-módszer lényegét?

O: - Parelli-módszer lényegében lóetológián, azaz lóviselkedéstanon és lópszichológián alapszik. Nevét Pat Parelliről, egy amerikai cowboyról kapta. Ő nem új dolgot talált fel, hanem a már meglévő tudásanyagból gyűjtötte ki azokat az elemeket, amelyek a lovak világában is helyt állnak. Egyedülállóan rend-

Orsa és Tündér

szerbe foglalta összegyűjtött ismereteit és hosszú évek során szerzett tapasztalatait, úgy, hogy a leghatékonyabb módon tudja tanítani az embereket arra, hogyan gondolkodjanak és viselkedjenek lóként, és ez által így taníthassák lovaikat. A menekülő állat, a ló, és a ragadozó, az ember között tátongó szakadék fölé így épülhet híd, amelynek pillérei a SZERETET, a KÖZÖS NYELV és a VEZETŐI KÉPESSÉG. A módszer segítségével elnyerhetjük lovunk bizalmát és tiszteletét is.

A lovak természetben ménésben élő társas lények. Az egyedek között rangsor figyelhető meg. A hierarchia tetején az alfa állat, azaz egy vezér ló áll, akire az összes többi ló felnéz, és akit bárhová követnek. Ezzel a módszerrel elérjük azt, hogy lovunk lóként gondoljon ránk és a kis kétszemélyes ménésünkben mi legyünk a vezérlovak. Egy valódi kapcsolat alakulhat így ki ló és ember között, tehát mindenkinek ajánljuk ezt a fajta foglalkozást lovával, akik ezt szeretnék elérni, és nem csupán sporteszköznek tekintik a csodálatos állatokat.

Ez a program elsősorban az emberek oktatásáról és taní-

tásáról szól, és csak utána a lóéről, hiszen lóul minden ló tud, nekünk kell megtanulnunk először az ő nyelvüket. Olyan ez, mint egy utazás. Egy utazás, amely során az ember folyamatosan fejlődik, személyisége formálódik. Természetesen az itt megszerzett tudás az élet más területein is, mint pl. család, kapcsolatok, munka vagy üzleti élet is hasznosítható, kamatoztatható.

A lovunk mindig tükröt tart elénk, tükörképünk ké formálódik, ami nagyon elgondolkodtató...

-A módszer alkalmazásával hogyan lehetne változtatni a lovas turizmus jelenlegi helyzetén?

O: - A lovas turizmus is szolgáltatást nyújt az utazó belföldi és külföldi vendégeknek. A szolgáltatások minősége szorosan összefüggésben áll a szolgáltatást nyújtó személlyel, képességeivel, szakmai tudásával, elhivatottságával, pillanatnyi lelki állapotával.

A lovas turizmusban a szolgáltatást elsősorban a lovak nyújtják. Képzettségük, motiváltságuk és viszonyuk az emberekhez tehát meghatározó. A módszer alkalmazása ezért jelenthet előnyt a lovas turizmus számára. Egy olyan lóval, aki keresi a kapcsolatot az emberrel, aki barátként és nem ellenséges ragadozóként tekint rá, aki motiváltan kedvében akar járni, élmény lovagolni, foglalkozni, közös oktatáson együttműködni. Egy ilyen lovat bemutatón megcsodálni is más érzés.

NM

Ember és ló teljes harmóniában

„AZ OTDK-S HELYEZÉS TALÁN JÓ AJÁNLÓLEVÉL LESZ...”

Szép eredményeket értek el idén is a NYME-BPK hallgatói az Országos Tudományos Diákköri Konferencián. Az első három helyezettet megszólaltattuk, hogyan értékelik szereplésüket, illetve milyen terveik vannak a jövőre vonatkozóan.

I. helyezett:

Hanzséros Mária (végzett szociálpedagógus hallgató):

- „Fogyatékos hallgatók helyzete a felsőoktatásban” című dolgozatom témaválasztását alapvetően meghatározta, hogy mindenképpen jogi témában szerettem volna vizsgálni. A lehetséges alternatívák közül a választás „a fogyatékossgal élők jogainak érvényesülése a mai magyar joggyakorlatban” című témakörre esett, ennek elsődleges oka pedig a téma időszerűsége. A konkrét dolgozati témát azonban szűkíteni kellett, így választottam ki az oktatást, majd ezen belül a felsőoktatás kérdéskörét. AZ OTDK Társadalomtudományi Szekcióját a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán rendezték. A szociális munka, szociálpolitika tagozat keretben 25-en ismertettük dolgozatunkat, kutatásainkat. Mindenkinek 20 perces időkeret állt a rendelkezésére, hogy bemutassa munkáját a zsűrinek, illetve a jelenlévő versenytársaknak, kísérőiknek. Sokat gondolkodtam azon, hogy végighallgassam-e az előttem lévő előadások mindegyikét vagy esetleg a termen kívül próbáljam

Hanzséros Mária a jogi témában számított verhetetlennek

összeszedni a gondolataimat, de aztán úgy alakult, hogy bent maradtam a teremben. Utólag, úgy gondolom, jól döntöttem, mivel mire rám került a sor, már öt előadást, öt vitát és öt értékelést végighallgattam, s ez elég volt ahhoz, hogy felmérjem, melyek azok a dolgok, amelyeket a zsűri pozitívan értékel, így én már ehhez igazíthattam a saját mondandómat. Véleményem szerint az előadásom sokkal jobban sikerült, és sokkal érettebb is volt, mint egy évvel ezelőtt a kari TDK-n elhangzott változat, s ez valamennyire megnyugtató. Mindezek ellenére, azért némi izgalommal vártam az eredményhirdetést. Konkrét hatását ugyan még nem érzem az OTDK-győzelemnek, de bízom benne, hogy a későbbiek folyamán, akár továbbtanulás, akár munkakeresés alkalmával jól jöhet még.

II. helyezett:

Polányi Hajnalka (III. évfolyamos német nemzetiségi óvodapedagógus hallgató):

- „Kétnyelvű óvodák Ausztriában és Magyarországon – Két határregióban elhelyezkedő óvoda helyi nevelési programjának összehasonlítása” a dolgozatom címe. Ebben az egyetem Zsilip utcai Lewinsky Anna Gyakorló Óvodájának és az oben-pullendorfi (felsőpulyai) kétnyelvű óvoda nevelési módszereit vizsgáltam, a hasonlóságok és különbségek tükrében. Igyekeztem nem ítéletet alkotni egyik irányba sem, hiszen mindkét óvoda módszereiben vannak pozitív és negatív vonások is. Okozott némi izgalmat két héttel az OTDK megmérettetés előtt, mikor tudatták velem, hogy német nyelvű előadásomat magyarul kell előadnom. Miután a prezentációm lefordítottam magyarra, és anyanyelvemen készültem annak bemutatására, a helyszínen szembesültem azzal, hogy többen is német, illetve angol nyelven ismertetik kutatásaikat. Végül, a Debreceni Egyetem Tantárgypedagógiai és Oktatástechnológiai Szekciójában, a kilenc versenyző között egyedüli óvodapedagógus hallgatóként, magyarul mutattam be a dolgozatomat. Mint utóbb kiderült, felkészítő tanárommal nem döntöttünk rosszul, mert a magyar nyelvű előadásommal elért második hely mellett különdíjban is részesültem: a Révkomáromi Tanítóképző Főiskolán publikáció formájában megjelentetik a német nyelvű dolgozatomat. Későbbi tervem, hogy a diploma megszerzése után egy évig Németországban, egy Nürnberg melletti település bölcsődéjében helyezkedem el, majd hazatérve egy hazai kétnyelvű óvodában szeretnék dolgozni. Munkahelykeresésemhez az OTDK-s helyezési bizonyára jó ajánlólevél lesz.

III. helyezett:

Kocsispéter Edit (IV. évfolyamos szociálpedagógus hallgató):

- Tavaly láttam egy riportfilmet Bőjte Csaba atya tevékenységéről és a dévai gyermekotthonról. Kíváncsi lettem arra, vajon a valóságban is ilyen emberközeli, humánus gondolkodásmódú környezetben növekedhetnek a szegény sorsú gyermekek. 2006 márciusában látogattam először Dévára, ahol megrázó képekkel szembesültem. Szegénység, nyomor fogadott mindeütt. Ugyanakkor a segítő szakmáról való felfogásomat teljes mértékben megváltoztatta a Csaba atyával eltöltött idő, a hitvallása, mely szerint legnagyobb érték az emberi élet. Ő azt mondja: „Az élet egy nagy fut-

ballpálya. Az Alapítvány, a gyermekotthon adja ehhez a bírót, a játékosokat és a pályát. De minden játékosnak, gyermeknek egyedül kell a gólját berúgnia.” „Jót tenni jó!” című TDK-dolgozatomban azt a hipotézisemet szerettem volna igazolni, hogy azoknál a gyerekeknél, akik az éhezéssel, nyomorból bekerülnek az otthonba, elindul egyfajta mentális, lelki gyógyulás. A felmérésemből végül kiderült, hogy azok a gyerekek, akik nyolc évnél hosszabb ideje vannak az otthonban, ha nem is optimistábbak, de önértékelésük mindenképpen pozitívabb. Végül a Bőjte Csabával készített mélyinterjút is tartalmazó dolgozatommal harmadik helyezést értem el Pécsen, a szociálismunka - szociálpolitika szekcióban versenyző 14 hallgató között. Úgy érzem, ha nem értem volna el helyezést, már akkor is nyertem. Ha csak a kari és OTDK-elnökök olvassák el a gondolataimat és megszületik a támogatás egy-két ember lelkében, már megérte elkészíteni ezt a dolgozatot.

Az pedig ezek után biztosan érthető, miért választom a főiskolai diploma megszerzése után egyetemi továbbtanulásom színhelyéül Szegedet, az ottani egyetem szociálpolitika szakát.

Takács Judit
főiskolai tanársegéd
(NYME-BPK)

(balról-jobbra) Polányi Hajnalka és Kocsispéter Edit, a második és harmadik helyezett

TANÍTÓAVATÓ ÉS DIPLOMAÁTADÓ - BÚCSÚ KOMÁROMTÓL

2007. június 23-án, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar ünnepi diplomaátadó tanácsülésével befejeződött a szlovákiai magyar tanítók képzése Komáromban.

Tizenöt évvel ezelőtt Magyarországon és az akkori Csehszlovákiában megteremtődött annak a lehetősége, hogy magyar nyelvű felsőfokú képzés induljon Rév-Komáromban. Sokan akarták és óhajtották, hogy mindenekelőtt a tanítók, az óvodapedagógusok képzése történhessen anyanyelven, magyarul.

Összefoglalva e küldetés mérföldköveit, a következőket kell megemlíteni a képzésről:

- 1990-től a szlovákiai magyar értelmiség a CSEMADOK-kal közösen kezdeményezi Rév-Komáromban a Jókai Egyetem alapítását, melyet ekkor még elutasítottak.

- 1991-ben a Szlovákiai Magyar Pedagógus Szövetség kezdeményezésére tárgyalások kezdődnek az Oktatási és Köznevelési Minisztériummal a magyar anyanyelvű pedagógusok utánpótlásának biztosítására.

- 1992-ben Szlovákiában jóváhagyták a Városi Egyetem alapításának jogszabályi hátterét.

- 1992 júniusában Komárom Város Önkormányzata megalapítja a Városi Egyetemet.

- 1992 szeptemberében a Városi Egyetem keretében három magyarországi intézmény kezdi meg működését Rév-Komáromban, azaz kihelyezett tagozatot létesít

a Benedek Elek Pedagógiai Főiskola,

az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola,

a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Kecskeméti Kertészeti Főiskolai Kar.

- Az 1992/93. tanévben az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola rév-komáromi képzésére 40 fő nyer felvételt.

- Az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola tanító szakon egy évfolyamot Dunaszerdahelyen is indít párhuzamosan.

- Az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola számára a szlovák oktatási kormányzat nem engedélyezi a képzés helyszínéül az Ipari Technikumot Rév-Komáromban, ezért a 15 km-re lévő Path község termálfürdőjében folyik az első féléves képzés. A második félév képzése már Rév-Komáromban a Teológiai Akadémián és az Ipari Technikumban történik.

- A szlovákiai tanítóképzés tantervének kialakításánál figyelembe veszik a nyitrai tanítóképzés tantervét. A műveltségterületi képzés szlovák nyelv és irodalom ismeretkörét tartalmazza.

- 1993-ban a képzés elismerése céljából a Művelődési és Köznevelési Minisztérium a Rév-Komáromi képzés esetében engedélyezi a négyéves képzési időt.

- Az 1992/93. tanévben a Városi Egyetem vezetője dr. Szabó Rezső jogász.

- 1993-ban Komárom Város Önkormányzata a Városi Egyetem kezelésébe adja a Tiszti Pavilon épületét.

- A Városi Egyetem vezetője Sidó Zoltán tanár úr lesz, aki egyben a CSEMADOK elnöke.

- 1996-ban végez az első évfolyam Rév-Komáromban (28 fő). A végzett tanító szakos hallgatók diplomáját nem honosítják, míg a kertész-mérnöki diplomát igen.

- 1996. november 20-án megjelenő felsőoktatásról szóló

törvény a Városi Egyetemet megszünteti. Létrejön változatlan feladattal a Schola Comaromiensis.

- Az új törvény előírja, hogy a magyarországi tanítóképzés BA-szintnek felel meg, míg a nyitrai szintén 4 éves képzést MA-szintűnek tekintik. Volt hallgatóinknak ezért 4 féléves kiegészítő képzést kellett elvégezni Nyitrán.

- 2002-ben, a tízéves évfordulóra, a tanítóképzés háttere teljes mértékben biztosítottá válik (infrastruktúra, több oktató Szlovákiából kapcsolódik a képzésbe)

- 2004-ben a Selye János Egyetemen megindul a képzés a bolognai rendszer szerint. A BA-szintű képzés 6 féléves, és óvodapedagógus szakképzettséget ad; a kapcsolódó 4 féléves MA-szintű képzés tanítói szakképzettséggel zárul.

- 2007 júniusában az utolsó évfolyamon is befejeződik a képzés.

- A 15 év alatt 414 fő kapott tanítói diplomát. Sidó Zoltán tanulmánya szerint 2002-ig közel 80%-os a pályán maradás.

A képzést nagymértékben támogatta a MKM, az MKM Határon Túli Magyarok Főosztálya, az Illyés Alapítvány, a József Attila Alapítvány, az Apáczai Közalapítvány, az ausztráliai Magyarok Szövetsége.

Sidó Zoltán, a Városi Egyetem vezetője szerint közügy, hogy mindenki a saját anyanyelvén tanulhasson, saját anyanyelvén ápolhassa és éltesse kultúráját. Segítőivel fáradságot és lehetlent nem ismerve érték el, hogy legyen magyar nyelvű oktatás, és a képzést a Tiszti Pavilonban tartsák, ott, ahol ünnepélyes keretek között idén utoljára, huszonketten vehették át szlovák műveltségterületű, főiskolai szintű magyar tanítói diplomát.

Sidó Zoltán, a Városi Egyetem vezetője szerint közügy, hogy mindenki a saját anyanyelvén tanulhasson, saját anyanyelvén ápolhassa és éltesse kultúráját. Segítőivel fáradságot és lehetlent nem ismerve érték el, hogy legyen magyar nyelvű oktatás, és a képzést a Tiszti Pavilonban tartsák, ott, ahol ünnepélyes keretek között idén utoljára, huszonketten vehették át szlovák műveltségterületű, főiskolai szintű magyar tanítói diplomát.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar vezetői köszönetüket fejezik ki mindazoknak, akik a képzésben részt vettek, azt segítették, támogatták:

Sidó Zoltán tanár, Dr. Szabó Rezső jogász, Dr. Pukkal László tanár, Végh László tanár, Švec Ilona tanár, Pásztor István Komárom város volt polgármestere, dr. Szigeti László tanár, Szlovákia volt oktatási minisztere, Dobos László író, Dr. Bauer Edit parlamenti képviselő, Kubovics Imre professzor, volt államtitkár, Kálmán Attila tanár, volt államtitkár, Töttössy Istvánné tanár, volt főosztályvezető Szövényi Zsoltnak főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium) Dr. Rádlai Katalin főosztályvezető-helyettes (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Dr. Cseh Sándor
dékán

/A cikkhez tartozó színes fotók a belső borítón láthatók./

*„Vannak korok, amidőn oktatni már csak a példával lehet...
Ha már élni fogod a leckét, továbbadod;
te is példa leszel.”
(Illyés Gyula)*

A MI RENDSZERGAZDÁNK

Nemes Zsolttal, az Apáczai Kar rendszergazdájával főiskolás élményeiről, pályájáról beszélgettem. Örökifjú Zsoltunkat tegezve is tiszteljük.

- Mikor voltál TK-s, egyáltalán milyen volt a te idődben tanítóképzősnek lenni?

- Most rendszergazdaként ismernek, de akkoriban, 1983-86 között, semmilyen rendszergazda nem volt még. Annyira más volt, nem volt számítógép, internet. Semmi köze nem volt a világnak a mai digitális világhoz; és nekem sem volt közöm hozzá. Tanító szakos voltam, azon belül technika spekkollégiumos. Harmadéven szakkollégiumot kellett választani, én pedig az irodalmi színpadot választottam. Teljesen humán beállítottságú emberként újságot szerkesztettem, rádióztam a kollégiumban, irodalmi színpadra jártam, és az elektronika messze állt még tőlem. Az órák ugyanolyanok voltak, mint ma, azzal a különbséggel, hogy volt katalógus, melyet előadás előtt a tanulmányi osztály vezetője készített el.

- Óralátogató hallgató voltál?

- Tudtuk, hogy mely tanárokhoz járnak fel a tanulmányiról, tehát a katalógusok névsorában mindig szerepeltem. Ahogy visszaemlékszem, akkoriban sokkal több volt a szeminárium, oda el kellett menni. Mindenki ismert mindenkit. Az egész iskola nyolcszáz főből állt, családias légkör uralkodott.

- Kollégistaként mindig más az élet.

- Több kollégium volt, egyrészt az akkori Tanácsköztársaság úton, a mai négyes számú épületünkkel szemben egy lánykollégium, aztán itt a főépületben, a mai gazdasági hivatal épületében is lánykollégium volt, és az akkori Műszaki Főiskolának a kollégiumában rendelkezésünkre állt egy szint, ahol tanítóképzősök voltak. Ott az egyik szobában fiúkat, a másikban lányokat szállásoltak el. Mi a Műszaki Főiskola kollégiumát választottuk. Ha nem volt kötelezően látogatandó óra, akkor minijárt a stúdióban kezdtünk, bekapcsoltuk a nagy masinákat, és este tízig adtunk műsort a kollégium lakóinak. Ha éhesek voltunk, akkor szóltunk a lányoknak, hogy „vagy rádió és szendvics, vagy nincs rádió, mert elmegyünk enni”. Jöttek a lányok, hozták az ételt, így tartott tovább a műsor. Volt kívánság-műsor, slágerlista, irodalmi félóra, vetélkedő.

- Az oktatókat is bevontátok a műsorba?

- A műsor csak hallgatókkal működött, csak hallgatóknak szólt. Mi kértük, és kaptuk meg azt a technikát, amivel a rádiózás rendesen elindult, addig csak hírek közlésére használták. Utánunk egy-két évvel megszűnt a rádió, még voltak tanítványaink, akik továbbvitték, de már nem tanították a következőket. Tehát műsor délután háromtól tízig és reggel hattól fél nyolcig volt. A Careless Whisper volt a szignál, ezzel ébresztetük a lányokat, természetesen az éteren keresztül.

Az irodalmi színpadban sokat játszottam. Különösen jó volt, hogy a győri színház főrendezője rendezte a darabjainkat. A színház hátulról sokkal érdekesebb, mint előlről. Illés Istvánhoz jártunk be a színházba, és nagyon élveztük, hogy próba előtt és után ott lehettünk az öltözőknél, a hátsó büfénél. A főiskoláról pedig Mikó Attila tanította azt a nyolc-tíz lelkes fiataalt, akit érdekelt a színjátszás.

- A sok elfoglaltság közül ez volt a rádiós hobby és az irodalmi színpad. Milyen volt az iskolai újság?

- A Lap című újságot szerkesztettük, főszerkesztője Dr. Sza-

bó Tibor tanár úr volt. Akkor még sokkal felügyeltebb, sokkal kötöttebb volt a rendszer. Nem csak mi írtunk, hanem írtak bele természetesen a hallgatók is. Szerkesztettünk, a borítót előre kinyomtattuk a nyomdában, a stencilezett papírokat beletettük és összetűztük. Az újság minden munkafolyamatát mi végeztük, talán a gépelest kivéve.

- Milyen volt A Lap? Hogyan kell elképzelni?

- Nem túl nagy példányszámú, Móricker-típusú lap, tartalmát tekintve viszont ma is megállná a helyét. Külalak, forma, tördelés szempontjából köze nem volt a mai újságokhoz, sima szöveges oldalakat jelentettünk meg, némi rajzzal. A témák teljesen hétköznapiak voltak: versek, politikai témájú cikkek, a főiskola mindennapi életével kapcsolatos írások. Kéthavonta jelent meg az újság, ahogy összejött az anyag. Akkoriban nem volt pénz a kiadásra, a főigazgatóságtól kértünk rá fedezetet. Becsületkasszákat működtettünk: az újság mellé gyűjtött helyeztünk, mindenki annyit dobott bele, amennyit gondolt az újságért.

Ha még valami szabadidőnk volt, KISZ-eztünk is. A KISZ hasonló funkciót látott el, mint ma a HÖK. Nem annyira a politikai részét, hanem a klub tevékenységet láttuk el: kávéfőztünk, szendvicseket készítettünk, hétvégenként bulit rendeztünk. A büfé mellett egy másik fontos találkozó pont volt a második emeleten.

- A szüleid nem sokat láttak év közben.

- Nem. Eljöttem ősszel és hazamentem tavasszal. Persze, időnként láttak, de ritkán.

- Hogy jutott idő ennyi mindenre?

- Úgy, hogy nem sokat, és azt is a vizsgaidőszakban tanultam. Hobbyból még fotóztam is. Csináltam fotósorozatokot, amiket a főépület galériájában mutattak be. Én készítettem és hívtam elő a fekete-fehér képeket, mert akkor fekete-fehér volt a világ.

- Jó tanuló voltál?

- Nem. Illetve vegyes, volt olyan félév, amikor jobban, volt olyan félév, amikor rosszabbul ment a tanulás. Ahogy éppen az időm engedte. UV-m is volt persze, de utolsó évre már alig ismételtém vizsgát. Nyáron úttörőtábor szerveztünk. Úgy működött, hogy az elsősök voltak az úttörők, és akik a másodikokkal végeztek, azok voltak a táborvezetők. Magunknak szerveztük a tábor. Továbbadtuk a Kocsisné Zsóka nénitől tanultakat, hogyan kell gyerektábor vezetni. A táborokban végig fotóztam,

A mi rendszergazdánk

APÁCZAI TDK

melyet ugyancsak a második emeleti galériában mutattak be. Karikaturista barátom a képközöket telerajzolta, és napokig lehetett úgy nézegetni a vicces képeket, hogy mindig találtunk rajta valami újat. A humor alapját a képek témája adta. Hát, ilyenekkel foglalkoztam.

- A nemek aránya a képzőn inkább a fiúknak kedvezett.

- Hogyne. Mi már akkor elhatároztuk, hogy márpedig ajtón, előre leányt nem engedünk, mert akkor aznap nem megyünk ki a teremből. Az én csoportomban öt fiú volt, és ez már soknak számított.

- Motivált a jelentkezéskor téged az, hogy a tanítóképzőn sok a lány?

- Nem hiszem. Mindig volt barátnőm. A tanítóság viszont teljesen személyes. Két irányba indultam el: a Kossuth Lajos Katonai Főiskolára és a tanítóképzőbe felvételiztem, mindkét helyre felvettek. Nyáron mégis úgy döntöttem, hogy nem megyek el katonának. Előtte nem sok közöm volt a tanításhoz, de amikor elvégeztem a képzőt, egészen jól éreztem magam attól a sok szeretettől, amit a gyerekektől kaptam. Állást tanítóként nem találtam a főiskola elvégzése után, hanem kultúrosnak mentem el a katonai kollégiumba. Folytattam a középiskolások körében az irodalmi színpadot. Nagy sikerünk volt egy háborúellenes darabbal, ezüst díjakos lettünk a Kazinczy-versenyen. Később behívtak katonának, így megszűnt a kollégiumi állásom. A másfél éves katonaságom alatt századpolitikai megbízott lettem, a katonák ügyes-bajos dolgaival foglalkoztam. Miután leszereltem, a Gárdonyi Géza Általános Iskolába kerültem, ahol mindenfélét tanítottam. Közben elvégeztem az Egri Főiskolán a számítástechnika tanári szakot.

- Hogyan kerültél vissza a TK-ra?

- 1997-ben hívtak, hogy vállalljam el a képzőn a rendszergazdaságot. Akkor már értettem annyira a számítógéphez, hogy ezt az állást el merjem vállalni, s ha már elvállaltam, akkor úgy döntöttem, hogy továbbképezem magam, és elvégeztem a Veszprémi Egyetemet is. Itt a TK-n, az első két évben a hallgatókkal egy csapatba tartoztam, jó volt a kapcsolat. Ebben biztos közrejtáztott, hogy fiatalabb voltam, és az is, hogy kevesebb volt a hallgató. Mikor ide kerültem körülbelül 50 számítógép volt, most meg 400-nál tartunk; épületeink falain mindenhol megtalálható a hálózati végpont, elérjük egymást, és az egyetem többi szerverét is. A kihívásokat szeretem, különösen, amikor egy új beruházásnál, új dolgokat kell kitalálni. Ilyen beruházás most a Famulus Tanszálló, előtte pedig ilyen volt a Hallgatói Tér megépítése a főépület tetőterében. A számítástechnika folyamatos kihívás jelent, minden nap meg kell újulni.

- Hogyan képzeled el a jövődet?

- Mivel alapvetően tanár vagyok, szeretném elvégezni a doktori iskolát, és visszatérni a tanításhoz. Azon gondolkodtam, hogy egy hatvan éves informatikus mennyire lesz otthon az informatikában, mennyire lesz akkor is naprakész. Nem sok nyugdíjas informatikussal találkoztam még, de meglátjuk, addig még van húsz évem.

- A fiaid humán vagy reál beállítottságúak?

- Mindketten reáltagozatra járnak, több versenyt megnyertek matekból, fizikából. A nagyobbiknak jó szeme van a fotózáshoz, hamarabb elkészít egy jó képet, mint én.

- Ahogyan te büszke vagy a fiadra, úgy vagyunk mi büszké rád. Jó nyaralást, pihenést kívánok!

Lejegyezte: NM

Fotó: NM

A főiskola lehetőséget biztosít hallgatók kutatási-művészeti munkájának támogatására, tehetséggondozási tevékenységre, műhelymunkára. Diákjaink jó eredménnyel vesznek részt a házi és országos tudományos konferenciákon. A TDK programjának összeállítása a hallgatók igénye szerint történik.

A 2006. évi házi TDK fordulónkat november 22-én tartottuk meg. A versenyen három zsűri dolgozott egyszerre Kovátsné dr. habil Németh Mária főiskolai tanár, Dr. Fehér Irén főiskolai tanár és Szakály Zsolt elnöklétével. Összesen 25 versenyzőnk adott elő és jutott tovább az OTDK-ra azon napon. Végül a határidők lejártáig 12 jelöltünk tudott belevágni a XXVIII. OTDK megmérettetésébe.

Az országos fordulón 9 jelöltünk adhatott elő négy szekcióban (Pedagógiai, Pszichológiai, Közművelődési és Könyvtartudományi Szekció, Testnevelés- és Sporttudományi Szekció, Társadalomtudományi Szekció és Közgazdaságtudományi Szekció). Kilenc jelöltünk közül a verseny végére négy helyezettünk, ill. különdíjasunk lett. Ezúton is köszönjük minden résztvevő kolléga és versenyző munkáját és lelkesedését, és szeretettel gratulálunk a helyezetteknek.

Eredmények

Pedagógiai, Pszichológiai, Közművelődési és Könyvtartudományi Szekcióban (PPKE, Piliscsaba) 3. helyezést ért el Takács Anita (konzulens: Orossné Török Sarolta főiskolai docens). Címe: Nemi szerepek standardizált elemei 6-7 éves óvodásokkal végzett vizsgálatok tükrében.

Testnevelés- és Sporttudományi Szekció (Eszterházy Károly Főiskola, Eger): Kovács Eszter különdíjat kapott. Konzulens: Dr. Ihász Ferenc főiskolai docens. Címe: Prepubertás korú fizikailag aktív, de nem versenyszerűen sportoló 10-12 éves fiúk alkati, testösszetételi és keringési jellemzői.

Küldődíjat kapott Szemeti Diána. Konzulens: Dr. Bánhidi Miklós főiskolai tanár. Címe: A 2000-es Olimpiai Játékok szerepe Ausztrália turizmusában.

Társadalomtudományi Szekció (Pécsi Tudományegyetem): Dolea Dóra különdíjat kapott. Konzulens: Varga Józsefné dr. főiskolai docens. Címe: Szent László freskók erdélyi falusi templomokban.

Dr. Szabó Péter adjunktus
TDK kari elnök

EUBIS KONFERENCIA AZ APÁCZAIN

2007. június 18-21. között a NYME Apáczai Karon megrendezték az EUBIS transznacionális projekt második konferenciáját.

Ez a rendezvény is a Brüsszelből irányított COMENIUS-projektek körébe tartozik, amelyek a tanulás-tanítási folyamatok fejlődését, fejlesztését hivatottak elősegíteni. A projektekhez az Európai Unió a pénzügyi-formai kereteket, előírásokat szabja meg, rendszere „klasszikus” formában épül fel, vagyis az ötletet is a későbbi résztvevőknek kell kitalálni, azzal együtt, hogy minden évnek vannak súlyponti témái.

A „transznacionális” fogalom arra utal, hogy mindezek a projektek nemzeteket átívelő formában, több ország részvételével valósulnak meg. Mindegyiknek megvan a saját azonosítója, általában valamilyen mozaikszó formájában, amely mindenképpen tartalmazza az európai színteret. Az EUBIS az állampolgári aktivitás kialakításának, felépítésének lehetőségeivel foglalkozik, és mivel német a munkanyelve, így adódott ez a megkülönböztető jelző.

Fontos még tudni, hogy ennek a projektnek is az a végső célja, hogy az új tapasztalatok birtokában modulokat készítsünk el a pedagógusképzés, -továbbképzés területére ajánlások formájában.

A győri konferencián áttekintettük az eddig elvégzett munkát. Már rendelkezünk egy tájékoztató füzettel „röplap” formában, van egy „szótárunk” (Glossar) a kulcsfogalmak részletes magyarázataival, ami persze nemcsak magunk számára szolgál segítségként, hanem az eredmények elterjesztése során az érdekeltek körében, és természetesen szeretnénk széles körben népszerűsíteni anyagainkat. Összeállítottunk egy bőséges, európai dimenziójú szakirodalmi listát sokféle nyelven.

A konferencián összehasonlítottuk a projekt-iskolákban

végzett kérdőíves felmérés eredményeit. Magyarországról győri és tatai iskolák vesznek részt a munkálkodásban nyolcadik és tizenegyedik osztályosok részvételével.

A kérdőíveket statisztikai módszerekkel kiértékelve azt tapasztaltuk, hogy a sarkalatos kérdésekben nincsenek nagy különbségek a résztvevő országok (Finnország, mint koordinátor, Németország, Lengyelország, Szlovénia és Magyarország) tanulóinak véleménynyilvánítása között, jóllehet egyéb felmérések (PISA), vagy tapasztalati tények (a demokratikus intézményrendszerek működése) nagy különbségeket mutatnak.

A felmérések alapján tudjuk, hol vannak a problémás pontok: a diákok azt fogalmazták meg, hogy kevés a lehetőségük egyénként részt venni az iskola életében. Szeretnének nagyobb befolyást gyakorolni adott esetben a tananyag, a tanmenet, a heti, havi tervek összeállítására. Nagyobb nyitottságot várnak az iskolával kapcsolatos rendezvényeken. Jónak tartanák, ha gyakrabban találkozhatnának meghívott vendégekkel, ill. a tanítás-tanulás iskolán kívüli helyszíneken is erős elvárás rólukról.

Elmondhatjuk, hogy láthatók a problémák, a változtatáshoz a módszertani eljárások már elkészültek (a különböző kutatás-fejlesztési programokban). Segíteni abban tudunk, hogy bátorítsuk az iskolákat arra, merjenek vállalkozni a kevésbé általános formákra és tartalmakra is. A pedagógiai, tanítói/tanári tevékenység óhatatlanul mindig hordoz magában egy nagy adag idealizmust is, de csak úgy tudunk előrelépni, ha bízunk abban, hogy amit csinálunk, azzal valamit tudunk segíteni.

Optimizmusunkat azzal tudjuk erősíteni, hogy a konferencia résztvevőinek döntése nyomán a projektben tervbe vett „Comenius-tanfolyamot” 2008 őszén Győrött rendezzük meg számos európai országból érkező - közöttük reményeink szerint minél több magyar - kolléga részvételével.

Szilágyi Magdolna
főiskolai docens, az Idegen Nyelvi és Irodalmi Intézeti Tanszék irányítója

A konferencia résztvevői a tanácskozás első napján
Fotó: N. M.

ÚJ LEHETŐSÉGEK AZ APÁCZAI KARON

A 2007/2008-as tanév számos újdonsággal szolgál az apáczaais hallgatóknak. A teljesség igénye nélkül, talán, a két legérdekesebbet emelem ki. Ezek: a lengyel-magyar Szent Kinga Szabadegyetem és a Turizmus Intézet által meghirdetett idegen nyelvű C típusú kurzusok.

A Nyugat Magyarországi Egyetem Apácza Csere János Kara és a Pilsudski Történelmi Társaság szervezésében 2007 szeptemberében elindul a Szent Kinga Szabadegyetem, melynek székhelyéül a győri Apácza Kar szolgál majd. Miért fantasztikus ez a lehetőség? Elsősorban azért, mert megismerteti a résztvevőket a lengyel-magyar történelem, kultúra és turizmus kapcsolódási pontjaival. Másrészt azért, mert a jelen kor feladataihoz erőt adhat a két nép történelmi gyökerekből eredő barátsága. Harmadrészt azért, mert a résztvevők kétnyelvű (lengyel-magyar) tanúsítványt kapnak kézhez, ha az évi 10 előadásból legalább haton részt vettek. Nem utolsó sorban pedig azért, mert a részvétel térítésmentes.

A Szent Kinga Szabadegyetem minden korosztály részvételére számít, és a sikeres évkezdés esetén lengyelországi helyszínek csatlakozása is megtörténhet.

A 2007/2008-as tanév konzultációs időpontjairól és az előadókról részletesebb tájékoztatás a következő számban jelenik meg. Ami biztos, hogy a konzultációk minden esetben keddenként 18:00 és 20:00 óra között lesznek, az előadásokat magyarul tartják.

További információ: Markó Erzsébet, markoe@atif.hu.

2007. március 24. Lengyel-magyar barátság napja Przemyslben.

Minden bizonnyal mindenki ismeri azt a régi mondást, hogy „ahány nyelven beszélsz, annyi embert érsz”. Most itt a kiváló lehetőség, hogy az általános idegen nyelvi ismereteiket az Apácza Kar hallgatói elmélyítsék turisztikai szakszókincssel. A kar Turizmus Intézetének szervezésében 2007 szeptemberében 2 német és 1 angol nyelvű, turisztikai témájú kurzus indul. Kulturgesichte (Művészettörténet) címmel Varga József-né dr. dékánhelyettes asszony szervez kurzust. Husz Anikó főiskolai adjunktus a magyarországi turisztikai desztinációkkal -Touristische Destinationen in Ungarn- szeretné hallgatóit német nyelven megismertetni. Turisztikai szervezetek és szakem-

berek véleménye szerint Magyarország turizmusának kitörési pontját az egészségturizmus jelenti. Magyarország termál- és gyógyvíz-nagyhatalomnak számít, azonban még hosszú út áll előtte, hogy termál- és gyógyturisztikai nagyhatalommá váljon. Szervezésében startol az angol nyelvű egészségturizmus (Health tourism) című kurzus. Az utóbbi két kurzust levelezős hallgatóink is hallgathatják. Nagy-nagy szeretettel vár minden kedves Érdeklődőt a Turizmus Intézet.

Markó Erzsébet
intézeti munkatárs
PhD-hallgató

ARANYKÖPÉSEK

Ószörvetség:

- A Tóra harmadik könyve: Nemezis (népszámlálás)
- Lábán: abban a történetben szerepel, amikor Bálám szamarára ül, és a szamarat megállítja egy angyal, 3-szor megveri Bálám, erre megszólal a szamar.
- Sion-hegy: Jézus ott imádkozott gyógyítása után, feltámadt a szél, a tanítványok csónakja süllyedőben volt, és a vízen odament segíteni. 3 kenyérral megetette az összegyűlt népet és hallal.

Újszörvetség:

- Keresztelő Szent Jánost lefejezték, de szentté avatták munkássága miatt.
- Jézus pere: kiskorúak megrontásával vádolták.

Egyéb:

- A zsidók régebben ilyenkor (húsvét) elzarándokoltak Jeruzsálembe, mert ott a Siratófalnál lebeg Jézus lelke és közel kerülhetnek hozzá.
- Szatírok: kevert lények, farkas, pata, szexuális nagyon aktívak, boros kupával.
- Az íbisz madár szimbolizmusban él a krokodillal.
- Kübelé ünnepén a férfiak saját magukat megfosztják kábakóval férfiaságuktól.
- Animizmus: lélektan
- A rítus szó a Rita női névből származik.
- Kína: A hivatalnoki vizsgát egy sötét szobában bezárva kellett letenni, írásban.
- Konfucionizmus: öregségi metafizikai rendszer.
- A szent térben történő vallási tapasztalások a hívőket megborzolták.

A zárthelyi dolgozatokból kigyűjtötte:

Szilágyiné dr. Göcsei Irén főiskolai docens

VÉGZETT AZ ELSŐ NAPPALIS ÉVFOLYAM

2003 szeptemberében indította útjára a Nyugat-Magyarországi Egyetem győri Apáczai Csere János Főiskolai Kara az idegenforgalmi és szálloda szakot. Első felelős vezetője Csizmadia László, a Falusi és Agroturizmus Országos Szövetségének elnöke akkoriban elmondta: a különböző turizmuságazatok hangsúlyozásával a legfontosabb cél a kiváló szakemberképzés a magyar idegenforgalom számára.

Minden kezdet nehéz... Nem volt ez másképp a négy évvel ezelőtt induló új szakon sem, amely akkoriban csak hiánypótló jelleggel jelent meg, ma már azonban a hagyományos tanítóképzés mellett kiemelkedő jelentőségű. A képzés töretlen sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint a többszörös túljelentkezés - ez a szak a legnépszerűbb a karon -, továbbá az, hogy a 2007. szeptember 1-jén átadják a 4 csillagos, 120 férőhelyes tanszállodát (valamint egy 200 férőhelyes kollégiumot), amely a szak gyakorlati képzésének kiváló háttérét biztosítja. A nyolc féléves képzés 2 félév szakmai gyakorlatot is tartalmaz, amelynek elvégzésére a tanszállodában is lesz lehetősége a hallgatóknak.

Dr. Darabos Ferenc, a Turizmus Intézet igazgatója az egyik napilapnak tett nyilatkozatában elmondta: „A tanszálló gyakorlati jelentősége óriási. Úgy tudom, országos szinten is egyedülálló, hogy új beruházás keretében épüljön fel és kapcsolódjon egy szálloda a képzésbe.”

A szakmai tapasztalatgyűjtés természetesen az országhatáron kívül is megtörténhet; ma már rendkívül gazdag az iskola által nyújtott külföldi gyakorlati lehetőségek tárháza. A külföldön végzett gyakorlat pedig sok esetben kiváló alkalmat

jelent a nyelvtanulásra is, hiszen az abszolutórium feltétele a két szakmai nyelvvizsga (idegenforgalmi-vendéglátóipari). Sajnálatos módon nagyrészt e nyelvvizsgák hiánya jelentett akadályt jó néhány hallgató számára. Ennek ellenére idén először a nappali és levelezős képzésben 75 hallgató vehette át friss diplomáját a négyéves képzés eredményeként.

Reméljük, hogy az idegenforgalmi és szállodaipari közgazdászok képzése sikeres lesz, és igazi „vendéget látó” idegenforgalmi szakembereket képez. Antoine de Saint-Exupéry szavait idézve:

„Mindig mondd meg előre, mikor jössz, és én ünneplőbe öltöttem a szívemet.”

Az igazi szolgáltatói attitűd valahol itt kezdődik.

Siska Brigitta végzett idegenforgalom és szálloda szakos hallgató

Az első nappali tagozatos közgazdász évfolyam tanárai körében a júliusi diplomaátadón Győrött
Fotó: Nemes Zsolt

ÉVENTE 20 MILLIÁRD SZÁL CIGARETTÁT FOGYASZTUNK

Nemdohányzók Világnapja kiállítás a NYME-BPK-án

Figyelemfelhívó kiállítással emlékeztettek a dohányzás egészségkárosító hatásaira a NYME Benedek Elek Pedagógiai Kar egészségfejlesztés kurzusának résztvevői május 31-én, a Nemdohányzók Világnapján.

Május 31-ét 1988-ban dohányzásmentes nappá nyilvánította az ENSZ Egészségügyi Világszervezete (WHO), mely nem véletlenül próbálja felhívni a dohányosok figyelmét a lopakodó veszélyre. A Földön jelenleg kb. 1,2 milliárd ember dohányzik, és szenvedélyük miatt évente 4 millióan veszítik életüket. Magyarországon sem jobb a helyzet, hazánk a hatodik helyet foglalja el a világon az elszívott cigaretták számát tekintve. A magyarok évente 20 milliárd szál cigarettát „fogyasztanak” el, miközben megközelítőleg 30 milliárd forintot költenek szenvedélyükre. Ennek eredményeképpen évente 36 ezren halnak meg hazánkban a dohányzás okozta különböző, főként szív- és érrendszeri betegségekből.

A Nemdohányzók Világnapjáról, a dohányzás veszélyeiről, idén saját munkáikból készített kiállítással emlékeztek meg a kar hallgatói. A NYME-BPK-án tavaly, egy nyertes pályázatot követően indulhatott el az Egészségfejlesztés tantárgy, szabadon választható tantárgyi elemként, óvodapedagógus és szociálpedagógus hallgatók számára. Ebben a hallgatók, Baloghné Bakk Adrienn főiskolai tanársegédétől képet kapnak az egészséges életmódról, a káros szenvedélyekről és hatásaikról, a különböző fertőző betegségekről és megelőzésükről, míg a média és egészség kapcsolatáról Takács Judit főiskolai tanársegéd tart előadást. A féléves tantárgy kollokviummal zárul, melyet a legügyesebb, legkreatívabb hallgatók idén megajánlott jeggyel válthattak ki. Jó néhányan éltek a lehetőséggel és neki-

veselkedtek a kiadott feladatnak: színvonalas, figyelemfelkeltő munkákkal készültek a Nemdohányzók Világnapja alkalmából rendezett kiállításra. Az elkészült munkákat a Vizuális Tan-
szék munkatársai értékelték, az ő ajánlásuk nyomán kerültek ki a legattraktívabb és legötletesebb alkotások a kar földszinti aulájába. A tárlat egy hétig figyelmeztette a nézőit: a leszokás minden dohányos számára megfontolandó, de nem-et mondani még mindig sokkal könnyebb, mint egy káros szenvedélytől megszabadulni.

Nyolc év a leszokás mellett

A leszokás után:

- 8 órával - csökken a vér szénmonoxid szintje
- 24 órával - csökken az esély a szívinfarktusra
- 48 órával - regenerálódnak az idegvégződések
- 72 órával - a tüdő légútjai kitágulnak, könnyebb lesz a légzővétel, nő a tüdő kapacitása
- 1-8 hónap múlva - a köhögés, légszomj, fáradtság fokozatosan elmúlik
- 1 év múlva - a dohányzásnak tulajdonítható szívbetegségek esélye a felére csökken
- 5-10 év múlva - az agyi érbetegségek esélye visszaesik azoknak a szintjére, mint akik soha nem dohányoztak
- 10 év múlva - csak fele annyi lesz a tüdőrák esélye, mint a dohányosoknál és ez a kockázat napról napra csökken.

Takács Judit

főiskolai tanársegéd (NYME-BPK)

Hallgatói munkák szembeállították a dohányzás ártalmaival a kiállítás szemlélőit

BEMUTATJUK A MEZŐGAZDASÁG- ÉS ÉLELMISZERTUDOMÁNYI KAR ELSŐ MAGÁNÖSZTÖNDÍJAS PHD HALLGATÓJÁT

Ahogy arról a VIVAT ACADEMIA-ban korábban beszámoltunk, Dr. Markovszky György ZRt. vezérigazgató magánvagyonából 3 éves ösztöndíjat ajánlott fel egy hallgató részére PhD-tanulmányainak támogatására. A MEZŐGAZDASÁG- és ÉLELMISZERTUDOMÁNYI KAR Doktori Tanácsa – Markovszky György egyetértésével – az ösztöndíjat Troján Szabolcs gazdasági agrármérnök szakos végzett hallgatónak ítélte oda.

-Hogyan érezted Magad, amikor a Doktori Tanács döntéséről értesültél?

-Nagyon örültem, mivel már több éve elhatároztam, hogy lehetőségeimhez mérten törekedni fogok a Doktori Iskolába való felvételre. Tulajdonképpen 4-5 év munka eredménye lett ez a sikeres felvételi, amiben nagyon sok szerepet játszott konzulensem, Dr. Veszeli Tibor professzor úr segítsége és támogatása is. Végeredményben igazi sikerélmény volt számomra.

-Mi az a téma, amit PhD-tanulmányaid során kutatni fogsz? Melyik tanszéken, intézetben végzed a kutatásaidat?

-PhD-tanulmányaim során a sertéshús - és baromfihús termékpálya szereplőinek jövedelem viszonyait fogom vizsgálni a nyugat-dunántúli régióban. Kutatásaimat a Nyugat Magyarországi Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar Gazdaságtudományi Intézetének Agrárgazdaságtani és Marketing Tanszékén végzem, Dr. Tenk Antal professzor úr témavezetésével.

-Ez egy új terület számodra, hisz korábban nem ezzel foglalkoztál a tudományos diákkörben és a diplomamunkádat is más témáról írtad. Nem félsz az „új kihívástól”?

-Nem, nem félek, mert sikerült megtanulnom, hogy a kihívásoktól nem félni kell, hanem meg kell felelni a nekik a lehető legjobban, mert sikereket csak így lehet elérni. A Valéta Bizottság elnökeként, egyébként sikerült tapasztalnom, hogy lehetetlenek nincsenek, csak helyt kell állni minden körülmény ellenére. Természetesen kíváncsi vagyok, hogy milyen is lesz valójában az egyetem falai között a munka úgy, hogy már nem diákként leszek jelen.

-A tudományos diákköri munkádat azért említettem, mert a szociológiai-jellegű dolgozatodra felfigyelt Dr. Romány Pál, az MTA Agrártörténeti és Faluszociológiai Bizottságának elnöke, aki tanulmányod nyomtatásban történő kiadását indítványozta. Hol tart most ez a dolog?

-Igen, valóban nagy megtiszteltetés, hogy Dr. Romány Pál professzor úr ilyen lehetőséget ajánlott számomra. Egyébként elküldtem már a dolgozatom rövidített változatát, és folyamatban van az ügy. Néhány kisebb változtatást kell majd ejtenem a dolgozaton elsősorban a terjedelmen, de erről még nem beszélünk Dr. Romány Pál professzorral.

-Kiváló minősítésű oklevelet szereztél, és a diplomaosztó ünnepségen vehetted át egyetemünk „Alma Mater”-díját! Ugye, nem bízod el magad?

-Természetesen nem. Nagyon örültem a díjnak. Véleményem szerint ez annak is a jele, hogy érdemes tanulni és plusz energiákat megmozgatni, mert előbb vagy utóbb többszörösen meg fog térülni. Másrészről, ezt a díjat a tanulmányi eredményem, illetve a TDK-s szerepléseim mellett, a közösségi tevékenységeimért is kaptam (Valéta Bizottság elnöke), ez viszont nem csak az én érdemem, hanem egy kiváló 5-8 fős csapaté is,

Troján Szabolcs

akik mindenben segítettek és nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a valétálásunk a lehető legjobban sikerüljön. Ezúton is szeretném megköszönni a munkájukat.

-Befejezésül arra kérlek, hogy beszélj jövőbeni terveidről!

-Terveim között szerepel a vizsgálataim pontos és alapos folytatása, először belföldön, majd pedig külföldön is. Szeretném személyesen is tapasztalni, hogy más országokban hogyan és milyen módon sikerült kivitelezni a sertéshús -, illetve a baromfihús termékpálya integrációt. A disszertációmba szeretnék egy életképes modellt felállítani, ami ténylegesen a hazai körülmények között is javítani tudja a termékpályák szereplőinek jövedelem viszonyait. Hosszabb távra, ennél tovább még nem terveztem. De bízom benne, hogy a tudományos fokozat megszerzése után sem kell tétlenkednem.

Végül de nem utolsó sorban szeretnék köszönetet mondani Dr. Markovszky György úrnak, aki 3 éves ösztöndíjat ajánlott fel számomra, PhD-tanulmányaim támogatására. Nagyon örülök, hogy elnyertem a magánösztöndíjat, és büszkén fogom „átvenni” szeptemberben az évnyitó ünnepségen.

Vincze Judit
PhD-hallgató

„GAZDÁLKODÁS A KÖVETKEZŐ ÖTVEN ÉV FELÉ” - TUDOMÁNYOS KONFERENCIA MOSONMAGYARÓVÁRON

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karán, Mosonmagyaróváron 2005. október 14-én rendeztük meg a Gazdálkodásban publikált PhD-hallgatók I. Tudományos Konferenciáját. Abban reménykedtünk, hogy ezzel a sikeres kezdeményezéssel hagyományt teremthetünk. A reményünk valóra vált... Ez év áprilisában újra a Karunk adott otthont a tudományos ülésnek, a „GAZDÁLKODÁS A KÖVETKEZŐ 50 ÉV FELÉ” címmel.

A GAZDÁLKODÁS Szerkesztő Bizottságának 2006. november 24-i ülésén született az az elhatározás, hogy a folyóirat első száma megjelenésének 50. évfordulóján, 2007 áprilisában tudományos ülést rendezzünk Mosonmagyaróváron. Ez a rendezvény nem csak az elmúlt ötven évnek állított emléket, hanem igyekezett felvázolni a következő időszak várható feladatait is a Lap számára. A konferencia lehetőséget biztosított az oktatók, kutatók, PhD-hallgatók és más hazai szakemberek számára, hogy a tudományos eredményeiket bemutassák. A szervezők nagy hangsúlyt kívántak fektetni arra, hogy a résztvevők eredményeiket gyakorlati szakemberekkel is megismerethessék, megvitathassák. Ezt a célt szolgálta a konferencia programja, mely két részből állt: a rendezvény első napján a kutatási eredmények bemutatására, valamint a hazai szakemberekkel történő konzultációra került sor, a második napon pedig külföldi szakmai tanulmányúton vehettek részt az érdeklődők.

A 2007. április 25-26-án megrendezett tudományos konferencia első napjának vezérfonalát olyan témakörök alkották, amelyek – várhatóan – a következő évek (esetleg évtizedek) hazai mezőgazdaságának alapvető kérdései lesznek. Így esett a választás a következő három nagy témakörre:

- az európai agrárpolitika eszményei és realitásai;
- az átalakuló piacok a globalizációban; és a
- zöldenergia a vidékfejlesztésben témakörökre.

A felsorolt témákról elhangzó három plenáris -, valamint a négy szekcióban szereplő közel harminc előadásnak teljes anyaga megjelent a GAZDÁLKODÁS 20. sz. Különkiadásában (2007. 51. évf.).

A köszöntők és a plenáris előadások után került sor a Szekcióülések megkezdésére. A három plenáris előadás adta meg az „alaphangját” a szekcióüléseknek. 36 előadás hangzott el a Magyarország és az EU agrár- és vidékfejlesztése 2007-2013 között, az Átalakuló piacok a globalizációban, a Zöldenergia a vidékfejlesztésben és az Ágazati - Vállalati - Üzemi kérdések a mezőgazdaságban című Szekciókban.

Az ülések után következett a konferencia záróülése, ahol is a szekció elnökök néhány mondatban összefoglalták az elhangzott előadások témaköreit és legfontosabb mondanivalóit. A „szakmai tapasztalatcsere” egy hangulatos bormustrával folytatódott, ahová a konferencia rendezői invitálták a vendégeket, majd ezt követően állófogadással egybekötött szakember találkozóval zárult a rendezvény első napja.

A rendezvény második napján a résztvevők egy ausztriai tanulmányúton vehettek részt, ahol az érdeklődők betekintést nyertek néhány biogazdálkodást folytató családi gazdaságba. Ezután egy több éve sikeresen működő borászatot látogattak meg, mely egy „feledhetetlen” ebédrel és borkóstolóval zárult.

Vincze Judit
PhD-hallgató

A szervezők nagy hangsúlyt kívántak fektetni arra, hogy a résztvevők eredményeiket gyakorlati szakemberekkel is megismerethessék

EGY UTAZÁS MARGÓJÁRA

Ha valakitől megkérdeznénk, mi a pünkösöd, valószínű azt válaszolná: „Ilyenkor van a csíksomlyói búcsú.” A válasz nem jár messze a valóságtól, csupán a felszínen rekedt. Mert pünkösdkor nem állhatunk meg a somlyói búcsúnál. A pünkösöd ennél több: ajándéka a Teremtő Lélek, Isten ereje és személyes dicsősége.

2007 pünkösdjét az Apáczai Kar oktatói és munkatársai Erdélyben töltötték.

A történelmi Magyarországnak Csík az egyetlen olyan területe, ahová a reformáció nem tudott behatolni, így a somlyói kegyhelyre történő zarándoklás törésmentes és folyamatos maradt.

Csíksomlyó ma a magyar népi vallásosság egyik legjelentősebb központja. Olyan hely, ahol évszázadok óta csodák történtek, és ahol csodák történnek ma is. A búcsú eseménysorozatához tartozik, hogy a résztvevők a helyszínen gyónnak, áldoznak és végigjárják a szent helyeket. Fiatal és idős, beteg és fürge lábak kaptatnak fel a tetőre, a mise helyszínére. Több ezer zarándokkal egygyé válni, Várad Páter Pál szavaival, „az a ritka pillanat, amikor fájdalmasan jó érzés magyarnak lenni a csíki hegyek között”.

Vitathatatlan, hogy a katolikus székelység a reformáció felett aratott hajdani győzelmének emlékére indult el a búcsújárás, ám az is tény, hogy ez az esemény ma már túlmutat a régmúltban gyökerező vallási viszályokon. Csíksomlyó vonzerejét a Mária-szobor jelenti, bár ezen az eseményen ma már nemcsak a katolikus székelység hagyományos Szűzanya tisztelet jut kifejezésre. Ez ma már minden magyar együvé tartozásának ünnepe. Ide jönnek bűnbánatot, búcsút nyerni és ugyanakkor találkozni, ünnepelni.

Erdélybe tehát ezért látogattak el a kar oktatói és munkatársai 2007. május 25-28. között. A szakmai kirándulás célja a csíksomlyói búcsún való részvétel volt. A felületes pillantások észrevétlenül hagyták volna a csodás lehetőségeket kínáló helyeket, de a szomszédos országban töltött kevés idő alatt néhány jelentősebb települést mégis sikerült meglátogatni. A parajdi szálláshelyről indulva, csillagtúra-szerűen látogattak el Korondra, Farkaslakára, Székelyudvarhelyre, Segesvárra, Kőrösfőre, és majdnem mindenhová a jégeső szegődött útitársnak.

Ahhoz, hogy a program teljes legyen, a turistákat székely konyha várta az erre specializálódott vendéglőben, belekóstolhattak a székely konyha ízeibe, és tapasztalhatták a híres székely vendégszeretetet is. Remek ételeket a szálláshelyen, a parajdi sóbányában, a székelyudvarhelyi étteremben és a borkóstoló vacsorán is kipróbálhattak.

Lelki ajándékokkal gazdagon, és a hosszú úttól elcsigázva térhettek haza a résztvevők.

NM

Tamási Áron sírjánál Farkaslakán
Fotó: Nemes Zsolt

A Tolvajos-tetőn
Fotó: Mochlár Andrea

KEDVES EBIHALBÓL BÉKÁVÁ AVANZSÁLT PORONTYAINK!

Köszöntünk benneteket a NYME Benedek Elek Pedagógiai Karán

Ím elérkezett az idő, mikor a szülői házat elhagyva beléptek egy teljesen más világba: az egyetemi életbe. Más világ, mert nem kell másnapra készülni, mert szabadon mehatsz bulizni, mert azt eszel, amit megfőzöl magadnak, és mert elindulsz az önállóvá válás rögzös útján. Más világ, mert ZH-át kell írnod, referálnod kell, és persze eljön a szemeszter vége, amikor kollokválhatsz és szigorlatozhatsz is.

Más világ, mert új haverokat ismersz meg, mert új szerelmekbe esel (no meg gödrökbe, mint az a bizonyos ló), mert új oktatóid, professzoraidd lesznek, és mert bejelölöd Sopront IWIW-városodnak.

Mindamellett, hogy természetesen sokat kell tanulni (bár nem tanulni, TUDNI kell!) és bizonyítani, azért sok jó és érdekes dolog vár rád: kapásból egy Békátáborba csöppensz, ismerősöket szerzel. Megismered Sopront, az egyetemet, a kárt, a környező tájakat és a fontosabb vendéglátóipari 1ségeket.

Vár még rád itt konferencia, „szakest”, teaház, nyársalás és bográcsolás, őszi és téli szünet, hallgatói napok, ünnepek és megemlékezések.

Nem írunk le és mutatunk be mindent, hisz hallgatói éveid alatt (mely kinek több, kinek kevesebb) úgyis megismeresz mindent és mindenkit.

Néhány képpel azért ízelítőt adunk az elkövetkezendő 3 évről.

Kívánjuk, érezd úgy, hogy jól döntöttél, mikor minket választottál! Élj, tanulj, bulizz egyetemistaként!

Jó szerencsét!

Kassai Péter

„VÁLASZTOTT HIVATÁSOMAT EMBERSÉGGEL VÉGZEM” Diplomaátadó ünnepség a Benedek Elek Pedagógiai Karon

Sikeres záróvizsgájukat követően háromszáz harmincketten vehették át diplomájukat június 28-án, a NYME Benedek Elek Pedagógiai Kar diplomaosztó ünnepségén. Az ünnepélyes ceremónia végén kapták kézhez okleveleiket és könyvjutalmakat a rektori és dékáni dicséretben részesült hallgatók.

Most már semmi sem állhatja útjukat a Benedek Elek Pedagógiai Karon végzett hallgatóknak, hogy szakmájukat az általuk elmondott eskü szövege alapján gyakorolják, és a magyar gyermekek, fiatalok javára tevékenykedhessenek.

„Minden erőmmel arra törekszem, hogy választott hivatásomat emberséggel, szaktudással végezzem.

Fogadom, hogy a rám bízott nemzedéket a magyar hagyományok tiszteletére, és az egyetemes emberi értékek követésére nevelem.

Igyekezettel azon leszek, hogy pályámat folyamatos önképzés, szakmai megújulás jellemezze, s méltó tagja lehessen hazám értelmiségének!”

Hangzott a fogadalomtétel az óvodapedagógus, nemzetiségi óvodapedagógus, szociálpedagógus, csecsemő- és kisgyermeknevelő-gondozó szakképzettséget szerzett hallgatók elmondásában. A karon főiskolai szintű alapképzésben 447, felsőfokú szakképzésben pedig 19, tehát összesen 466 végzős hallgató tett záróvizsgát, a képesítési követelményekben megfogalmazott tanulmányi kötelezettségeknek azonban mindössze 332-en tettek eleget. Ők a Liszt Ferenc Konferencia és Kulturális Központ nagytermében rendezett szép ünnepségen vehették kézbe Alpárné Dr. Szála Erzsébet dékántól a tanulással töltött évek jól megérdemelt jutalmát, a felsőfokú végzettséget igazoló diplomát.

A diplomák átadása mellett ezen az ünnepi alkalmon került sor a karon zajló Bünmegelőzési Szabadegyetem tanúsítványainak átadására is. Idén tavasszal, a „Kiskorúak védelméért” elnevezésű képzést követően 51-en vizsgáztak sikeresen. Többségük a kar hallgatója, míg a többiek szociális területen dolgozó szakemberek. Tanúsítványokat dr. Kuti Ferenc alezredes úrtól, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti és Bünmegelőzési Intézet igazgatójától vehették át. Nem maradt jutalom nélkül a karért és a hallgatótársakért végzett munka sem. Kiemelkedő tanulmányi előmenetele mellett, aktív közösségi és az egyetem érdekében végzett munkájáért „Rektori Dicséret” kitüntetést adott át Dr. Faragó Sándor rektor Kocsispéter Edit szociálpedagógusnak és Polányi Hajnalka német nemzetiségi óvodapedagógusnak, akik az OTDK-n érték el III. illetve II. helyezést, valamint Planicsek Szonja II. évfolyamos óvodapedagógus szakos hallgatónak, aki a Kazinczy Ferenc Szép Magyar Beszéd verseny 35. Országos Döntő Kazinczy-érme lett. „Alma Mater Emlékérem” kitüntetést kapott a felsőfokú tanulmányai alatt nyújtott kiemelkedő tanulmányi eredményéért, magas színvonalú szak-

mai munkájáért Horváthné Czimer Katalin szociálpedagógus és Grebenár Barbara óvodapedagógus.

Eredményes tanulmányi előmeneteléért és az Országos Tudományos Diákköri Konferencián elért eredményeiért „Dékáni Dicséret” elismerést és könyvjutalmat vehetett át Hanzséros Mária szociálpedagógus, Lakatos Andrea szociálpedagógus, Sarang Judit óvodapedagógus és

Sarang Renáta diplomás szociálpedagógus hallgató. Eredményes tanulmányi előmeneteléért, kiemelkedő szakmai munkájának elismeréseként Dékáni Dicséretben és könyvjutalomban részesült Bognár Erika német nemzetiségi óvodapedagógus, Fogl Bernadett szociálpedagógus, Fülöp Mónika szociálpedagógus, Gerencsér Viktória óvodapedagógus,

Hermán Kinga szociálpedagógus, Nagy Eszter szociálpedagógus, Palkovics Zsófia II. évfolyamos óvodapedagógus szakos hallgató és Papp Orsolya német nemzetiségi óvodapedagógus.

Véget ért tíz éves dékáni megbízatása Alpáné dr. Szála Erzsébetnek. A Kar Tanácsa, majd az Egyetem Szenátusa július 1-jétől dr. Katona Györgyöt választotta új dékánnak. A kar új „fejének” Prof. Dr. Faragó Sándor rektor a diplomaosztó ünnepségen adta át vezetői megbízását, a leköszönő dékán asszony pedig a dékáni láncot akasztotta utódja nyakába. A kar a tíz éves vezetői munkát Benedek Elek Emlékérem kitüntetés adományozásával köszönte meg Alpárné dr. Szála Erzsébetnek, aki végezetül sok sikert, megelégedettséget és boldogságot kívánt frissen diplomázott és kitüntetett kollégáinak, választott hivatásukhoz és magánéletükhöz egyaránt.

Takács Judit
főiskolai tanársegéd

WEB2 - VENUS NYÁRI EGYETEM A NYME GEOINFORMATIKAI KARON

2007. szeptember 3-7.

Szeretnéd tudni mi az RSS? Kíváncsi vagy mire is lehet jó a blogolás? Ki akarod próbálni milyen az, amikor egy másik európai egyetemen lévő hallgatónal közösen dolgozol egy feladaton? Kíváncsi vagy, hogy látják a jövőt a nagy IT cégek szakemberei? Ha igen, vegyél részt a VENUS-program keretén belül szervezett nyári egyetemen. Nemcsak a legismertebb szakemberek előadásait figyelheted, de saját magad is elsjátíthatod web 2.0 technológia szoftvereit.

A témával kapcsolatban minden nap egy-egy ismert szakértő tart előadást: Yael Ravin az IBM-től, Peter Scott az Open University of the UK szakembere, Hans Coppens a Leuveni Katolikus Egyetemről.

Szoftverek:

Rss Feeds

Blogging!

Social Bookmarking

A szervezők a résztvevők számára biztosítják a szükséges eszközöket, illetve az étkezést.

A nyári egyetemen való részvétel díjmentes, és a részvételt oklevéllel igazoljuk.

Angol nyelv tudása kommunikációs készség szintjén szükséges.

Bővebb információ és regisztráció az alábbi e-mail címen:

Pődör Andrea

pa@geo.info.hu
tel.: 22 516 520
NYME Geoinformatikai Kar
Székesfehérvár, Pirosalma u. 1-3,

További információk a program weboldalán találhatók:
www.venus-seminars.net

Károlyi Vanda Rebeka: Naplemente

Száz meg egy naplementét láttam már.
A mai mégis más volt.
A romosan álló, használatlan épület tetején ültem,
s csendben bámultam a horizontot.
A lenyugvó Nap színes árnyakat vetett felém,
elküldte üzenetét.
Csend honolt és béke.
Te ott ültél a Nap másik felén.
Hogy mit éreztél akkor, nem tudhatom.
Talán a Napba nézve vártál rám...
Hirtelen előtört a szenvedély.
Rózsaszín és sárga ködben szerettem volna úszni,
fénnel táplálkozni, s megtanulni a madarak nyelvét.
Hagyni, hogy a sugarak magukba vonjanak:
Nappá válni.
Este lenyugodni, csendet hozni.
Elnyújtózni az égbolton,
Integeti a repülőknél,
Kacsintani a fáknak,
Mosolyogni a romos épületre.
És őrizni Téged odafentről.

Tóth Andrea: Hajnali vágyba csomagolt remény

A Nap, mint aki arra vár,
Hogy senki se legyen tanúja
Lomha ébredésének,
Hirtelen, sunyin az égen termett...
Bár csak látnám ragyogó mosolyát;
Ahogy első sugaraival az utcánkig nyújtózik,
S aranyhidat vet a megállóig!
Már nem is emlékszem,
Milyen az édes napfelkelte...
Álmos tekintetek bóklásznak a buszon,
Az utcákon hétvégi testek vonsozlják
Magukat és az éjszaka élményeit.
Az érzés egy sejtelmesen áttetsző,
Mitikus fátyolként borul ránk,
Igyekvő lelkekre.
Az új nap adta csodák
Ott vibrálnak, a levegőben... – De csitt!
-hallod?
Csöpp csengésük erjedőben

Hamvas Béla :

TÚLVILÁGI KALAUZ (Tévedés joga fenntartva)**- részletek -***Nagyon jól kell tudni lőni annak,
aki pontosan a cél mellé akar találni.*

A túlvilág iránt való állandó érdeklődés, ezzel szemben a túlvilágról szóló kevés, hiányos és ritka újabb kori feljegyzés a kiadóban felébresztette azt a szándékot, hogy ezt a kézikönyvet megszerkessze, s ezzel szolgálatot tegyen mindazoknak, akik a világon túlra utaznak.

A kiadást főképpen az tette szükségessé, hogy azok a nagyszabású művek, amelyek erről a tárgyról régebben keletkeztek, elavultak, vagy elvesztek. Állítólag a Toth által írt Halottak Könyvétől kezdve a 18. században élt Swedenborgig nagyon sok ilyen irányú mű forgott közkezen. A könyveknek azonban, a mai ember szemével nézve, mind az a hibája, hogy irányzata merőben építő és vallásos, s így egyáltalában nincsen tekintettel azokra a gyakorlati szempontokra, amelyek pedig a modern korban élő embert a legjobban érdeklik.

...

A Mennyország a legjobb üdülőhöz, egyesek szerint Nizzához, hasonlít. A belépést eredetileg bonyolult eljárásához kötötték. Az embernek kérvényt kellett beadnia, amelyhez mellékelni kellett curriculum vitae-jét, keresztlevelét, erkölcsi bizonyítványát és halotti levelét. Ez utóbbira azért volt szükség, mert attól tartottak, hogy esetleg élő emberek is bejutnak (lásd Odüsszeusz, Vergilius, Dante). Ezen kívül kötelezvényt kellett aláírnia, amelyben fogadalmat tett, hogy a legbensőbb meggyőződése szerint a Mennyországba tartozik. Az akta bizottság elé került, amely a kérvény felett döntött. Ha a döntés kedvező volt és az igényjogosultságot megállapította, az embert egy a katonai sorozáshoz hasonló eljárásnak, majd lelki vizsgálatnak vetették alá. Az alkalmas kimondása esetén az illetőt aztán beöltöztették, vagyis utasították a központi raktárt, hogy a halott járandóságait adják ki, fertőtlenítték, s aránylag egyszerű szertartás alapján, amikor is az embernek meg kellett esküdnie, hogy a Mennyországban minden erejével és igyekezetével stb., végül bibliai nevet választottak számára és beeresztették.

Az eredetileg elgondolt eljárás azonban sohasem lépett érvénybe. Ma a helyzet az, hogy aki be akar menni, annak egy már kész, sematikus blankettát kell aláírnia, melynek szövege szerint az illető lelke legmélyéről érzi a Mennyországba való igény jogosultságát. Ezt a segédhivatali igazgató ellenjegyzzi, s az ember fehér ruháját, zsolttároskönyvét, csajkáját és kulcsát azonnal megkapja. A mai helyzet kialakulásának oka az, hogy a Mennyország a túlvilág legrosszabbul menő üzeme. Nemcsak azért, mert valószínűtlenül unalmas hely, hanem azért is, mert egy sereg súlyos és kevésbé súlyos visszaélés az ottartózkodást csaknem elviselhetlenné teszi.

A Mennyország ellátása rossz. A vezérigazgató az ügyekkel nem törődik, a különböző tanácsnokok, igazgatók, felügyelők úgy garázdálkodnak, ahogy akarnak. A szabályzat szerint

az ottlakók csajkáját naponta kétszer színültig kellene tölteni mannával, és egy fél liter nektárt kellene kiadni. A fejadagokat azonban csökkentették, s ma már a halott alig kap egy fél csajkát. A minőség is teljesen leromlott.

Mindennapos jelenség, hogy nem friss, dohos, avas, penészes mannát szolgáltatnak ki, a nektár pedig savanyú, zavaros és sokak szerint olyan, mint az uborkalé. Feljelentésekkel semmit sem értek el. Az akta az adminisztráció útvesztőiben el-sikkad. A vezérigazgatóhoz is elmentek kihallgatásra, és az meg is ígérte, hogy szigorú vizsgálatot indít, de semmi sem történt.

...

A helyzet nem nagyon csábító és nem is csábít. A Mennyország nagyon rosszul megy. Többször volt már szó arról, hogy az üzemet megszüntetik, vagy átalakítják valami egyébbé. Hogy ez eddig nem történt meg, annak oka: még nem találtak olyasmit, ami a Mennyországot helyettesíti.

...

Megérkezés

Már Aiszkhülosz írja, hogy a túlvilág kapujában az embert Telephosza fogadja. A görögök általában tudtak arról, hogy az embert, amíg tájékozódik, a Pszüchopomposz vezeti. A Pszüchopomposz, mai szóval, az idegenvezető, piros svájci sapkájáról könnyen felismerhető. Díjazása

egy napra 2.50 livorin.

A határátlépés rendesen nem zajlik le símán. A vámvizsgálat szigorú, semminemű idegen tárgyat a túlvilágra bevenni nem szabad, még akkor sem, ha az ember hajlandó érte vámot fizetni. Ahogy Goethe mondta, útravalóul csak a kiképzett tulajdonságot szabad elvinni. Vannak, akiknek ilyesmijük egyáltalán nincs, s így ezek kénytelenek üres kézzel megérkezni.

A határon az elkobzott tárgyak múzeuma áll, s ezt érdemes megnézni. Mindenféle tárgy található itt: zsebkendő, elszáradt virág, kis szalagocskák, ami a földön maradt kedvesre, férjre, asszonyra, gyerekekre emlékeztet; van itt jócskán pénz, főképpen arany, ruha, testi szépség, vannak könyvek, van koldustársnnya, kutya, ló, kard, minden, amihez az ember ragaszkodott. A határőrség nem ismer irgalmat, mindent elkoboz, a tárgyakat le kell tenni, még azoknak emlékét is.

Az idézett írás a Hamvas életműsorozatban a Medio Kiadónál 2005-ban megjelent Babérligetkönyvben található.

Hamvas Béla örököseinek szíves hozzájárulásával jelenhetett meg lapunkban. Köszönjük.

Hargitai Gábor: MLM-SZISZTEM, AVAGY AZ INVÁZIÓ

Meghitt otthonunkba, mint valami idegen hatalom, mint távoli galaxisból érkezett hódító tette be a lábát egy eddig ismeretlen, csak távolról, némi rémülettel vegyes undorral figyelt jelenség. Csendben, szinte észrevétlenül érkezett. A horrorfilmekben is így szokott történni: a parkban játszódnó fodros szoknyás kislányok labdájára rátapad valami nyugtalanító állagú és színű meghatározhatatlan trutymó, amire ráközelít a kamera, s ebből a legnaívabb mozilátogató is azonnal tudja, hogy nem túlszínezett rágógumimaradvány. Sejtjük, hogy a film főszereplőjével van dolgunk. Biztos nem pozitív hős, mert ahhoz a szerephez ennél vonzóbb színészeket szokás válogatni. Megnyugodhatunk, mert a labdán lapuló bizarr ízű percekben belül megnő, és vagy a kislányok lábát harapja le, vagy a vértüket fogja európai szemmel meglehetősen illetlenül szürcsölve és nyammogva kiinni.

Valahogy így esett nálunk is. Először csak egy jelentéktelennek tűnő, minden szempontból közönséges műanyagdedény tűnt fel. Szín- és formavilága szinte tökéletesen illeszkedett a konyhában felhalmozott dunsztosüvegek és pikszisek által sugárzott derűs atmoszférához. Talán észre sem veszem, ha nem követi egy hasonló fazonú, ám nagyobbacska plasztikibrik. Vonzerejét az oldalán felnyíló két kis gülüszem formájú ablakcska adja, amivel – mondják – megbízható szellőzés oldható meg. Élcel kevert szkepticizmusomnak hangot adva nőmnek szegeztem a kérdést: nem egyszerűbb – és olcsóbb – kinyitni a hermetikusan záró tetőt, mint felbillenteni a gülüszemeket? A válasz akkor teljes mértékben megnyugtató: Nem. Az más.

A következő látogató megpillantása már kifejezett aggodalommal töltött el. A tekintélyes méretű műedény ránézésre is az idegenek űrhajóját juttatta eszembe. Az ufonauták bevették magukat a hűtőbe és megkaparintották, bekebelezték a sajt-készleteinket. Az enyhén áttetsző falú doboz neműhöz hozzányúltni sem mertem. Mi jöhet még? A zsákmányolt fehérjét felémészte lehet, hogy mi magunk kerülünk sorra?

Nem volt időm hosszas megfigyeléseket végezni, mivel a lények újabb generációja jelent meg. Nőm képzeletvilágát elárasztották a legkülönbözőbb eperfagyi ízű rúzsok, csillogó és foszforeszkáló kenőcsök. Esztétikus kis táskában rejtőzött, de én ráakadtam a szerintem illegális illatorgiára. Vagy kétszáz apró fiola sorakozott biológiai fegyvereket megszégyenítő rendben. A tölténytár bevetésre készen. Csajom hipnotikus transzban. Megszállták az elméjét, efelől semmi kétség. A pánikszerű menekülés kényszerét éreztem, szemöldököm tikkelt, kisujjam remegését csak a hűtőben felfedezett kaktuszkivonatból készült, mézzel kevert nedű csillapította. Ízét és állagát talán a galapagoszi óriásgyík nyálához tudnám hasonlítani. A felirata szerint finom. Hiszek neki, megiszom. A feszültség könnyedén és gyorsan oldódik, megnyugszom. A lé utóíze még visszaidézi a mítosz világát: így érezhette magát a királykisasszony, miután smacizott az öt elrabló sárkánnyal. Nincs idő merengésre, mert újabb betolakodókat fedezek fel. Fagyos iszonyat markolással a szívemet: már bennem vannak! Megittam! Újabb és újabb spricnik, tégelyek, lötyök, mind-mind kaktuszkivonatból: sárkánynyálka a legkülönbözőbb kizserelésekben. Itt a vég – gondolom, de nem.

Még csak nem is a csupa természetes vitamint tartalmazó

bélselymesítő pempővel jött el, amit egyaránt kenhetünk a szemünkbe, fogunkra és a tyúkszemünkre, mert a tökéletes hatást nemzetközi cég garantálja, bármi is legyen a bajom. A vég egy kellemes zivataros napon érkezett el jól öltözött üzletember képében. Az úr a konyhát kérte. Mondtam neki bemehet, de vigyázzon nagyon! Bevette magát a konyhába és mikor kijött, megtudtam, hogy a főzéshez nem kell se víz, se olaj, se só, hogy az edényrendszer emeletesen is használható, mert energia és helytakarékos, mint a lakótelep. Akkor rájöttem, hogy az ő agyát is felzabálták az idegenek, és nekem is nagyon kell vigyáznom magamra. Ezért nem lépek ki a mosógépből, csak ha nagyon muszály. Eddig megmenekültem, de tudom, nagyon kell vigyáznom. Itt vannak körülöttünk és elég egy óvatlan pillanat, máris megfertőznek. Biztos, ami biztos, kötöttem biztosítást. Rendkívül kedvező konstrukció, magas hozam, minimális befektetés. Sőt, most lehetőségem kínálkozik arra, hogy segítsék a többi embertársamon is. Amennyiben érdeklí az ajánlatom, kérem keressen fel!

"Mit szólna, ha öt rabló rabolna önnek, és mindegyik toborozna öt-öt újabb rablót, akik szintén önnek rabolnának? Nos?"

forrás: www.mlm-thetruth.com

Szalay László: FOCINOVELLA

Ifjabb Stark Géának a foci volt mindene. Élt-halt a játékért amióta az eszéet tudta. Karácsonyra hol stoplis cipőt, hol új mezt kért a Jézuskától. Matematikaórán a téglalapot következetesen kapnak, a derékszöget szögletnek hívta, s volt még néhány megrögzött szakkifejezése. Szinusz tanárnő elnézte neki a hóbortját, mivel mindig ötös dolgozatot írt. Igaz, egy idő után szóban nem feleltette, mert az mindannyiszor általános kacagásba fulladt az osztály részéről. Naponta több órán át rugdosta a szalmakazalnak a labdát, s meglehetősen nagy rutinra tett szert a pontrúgások terén. Alacsony és vézna teste, és az emiatt kialakult végleges zárkózottsága miatt sosem focizott a többiekkel. Csak magának képezte magát. Bondy Endre Foci című művét ronggyá olvasta, Végh Antal 90 percére is jóval több időt fordított a címadó időtartam hosszánál. Miután kívülről fújta a szabályokat, később könnyedén letette a játékvezetői vizsgát. A Népsport napi kötelező irodalomnak számított nála. Az öreg Stark eleinte hadakozott Géza mindenén túlradó futbalszeretete miatt, de hamarosan belátta, hogy teljesen felesleges. Megállapodtak, hogy ha az iskolában minden rendben megy, akkor szabad a pálya. S a pálya mindig szabad volt, mert Géza az összes tárgyból jelessel zárt a gimnáziumban.

Az öregnek szintén volt hobbija, korábban profi amatőr rádiós volt, aztán amikor a köznép számára is elérhetővé vált a televíziózás, átnyergelt a TV-re. Nem volt olyan hiba, amit fel ne derített volna. A faluban sok mindenkinek ingyen javított, a háta mögött TévéGének gúnyolták. A nyolcvanas évek elejétől kizárólag csak TV-szereléssel foglalkozott, volt GMK-ja, majd BT-je, s a környék első számú szaktekintélyének számított. Már akkor barkácsolt magának parabolaantennát, mikor mások azt hitték, hogy az, valamiféle galambászati szakkifejezés. Hála a technika fejlődésének és a fogyasztói társadalomnak az öreg megtollasodott, felújította a házát, és vett egy használt Mercedeset. Az asszonnyal is megbékélt. Sára néni kezdte belátni, hogy a korábban haszontalannak tartott foglalatosság sokszor több pénzt hoz a konyhára, mint a TSz-tagság. Ekkor történt a baleset. Búcsú másnapjának éjjelén jöttek hazafelé a sátorból, Géza kivilágítatlanul kullogott szülei mögött, mikor elütötte a jogosítvány nélküli sofőr vezette tűzpiros BMW. Mentők, kórház, rendőrség, Géza bácsi és Sára néni majd megőrültek reggelig. Szemük fénye, a cég majdani továbbvivője szinte teljesen lebénuult. A főorvos hat órányi küzdelemmel fel tudta cserélni a koporsót egy tolószekre, igaz nem is volt többet gondja TV-re.

Starkék meghányták-vetették a továbbiakat. Fiuk állapota olyannyira stabilizálódott, hogy teljesen el tudta látni magát, de a tolószekből sohasem kelhetett fel. Rábeszélték, hogy segítsen az apjának TV-t szerelni, s Géza belement. Csak azt kötötte ki, hogy legyen egy saját műhelye, ahol szerelés közben meccset nézhet. Ha éppen nem volt fociadás, akkor videón kalandozott a VB-k, EB-k és BEK, KEK, UEFA kupák meccsei között, vagy éppen a Bajnokok Ligájában. Esténként szakkönyveket olvasgatott, edzésterveket készített, s nyelvtudását fejlesztette. A futball szaknyelvét oroszul már felsős korában elsajátította, aztán jött a gimnáziumban a német és az angol. Röghöz kötöttek pedig a spanyol, az olasz, a francia, az arab és a japán. Az európai foci-nagyhatalmak bajnokságain kívül

rendszeresen nézte a mexikói, az argentin és a brazil derbiket is. Már a portugál sem volt akadály...

Idős szüleit elvitte egy ártatlannak tűnő influenzajárvány, egy tizenéves unokahúga jött hozzá hetente takarítani és bevásárolni. Géza cserébe beavatta őt az internetezés rejtelmeibe, s taníttatta az életre. Együtt szomorkodtak a magyar foci mélyrepülésén, s időről időre rá kellett jönniük, hogy az aktuális jelenkori állapot még nem a gödör alja. Jöttek szövetségi kapitányok, mentek kormányok, egyedül Géza futball iránti rajongása jelentett csak állandóságot. Munkájából könnyen eltartotta magát, unokahúgával szinte testvéri szeretettel bánt, és ez kölcsönös volt. Napra készek voltak a világ futballtörténetével, hatalmas adatbázist gyűjtöttek élvonalbeli játékosokról, klubokról, mindenről. De legfőképpen várták azt az igencsak valószínűtlen pillanatot, amikor hőn szeretett hazájuk futballján segíthetnek. Közben múltak az évek, a pályaválasztási tanácsadón a „csak futballista és politikus ne legyél gyermekem” volt a divatszlogen. A magyar válogatott átlépte a bűvös százas határt a világranglistán. A mögöttünk levő országok területe összesen nem volt annyi, mint a miénk, pedig Trianon nem tréfált.

Történt egyszer, hogy az MLSZ utódja, a MAMLASZ (Magyarországon Még Labdarúgásnak Számít) egy hirdetést tett közzé a honlapján. Ebben az állt, hogy felismerik a honi foci tarthatatlan helyzetét, s jobb híján az ország lakosságához fordulnak segítségért. Bárkinek bármilyen veretes ötlete támad, azt megfontolják, s ha méltó rá, megvalósítják. A focihoz mindenki ért – gondolták, majd csak lesz valaki, aki jobban, mint ők. Gézáék először viccnek vélték a proklamációt, de hamarosan bebizonyosodott, hogy kőkemény valóság. Rögtön tudták: itt a cselekvés ideje. Egyetlen éjszaka alatt kidolgozták az ötéves részletes tervet a magyar foci felvirágoztatására. Aztán egyetlen év alatt öt éjszakát sem aludtak nyugodtan, akkora káosz volt a luftballban – legtöbben csak így nevezték a hazai focit borízű malíciával. Mert csodák csodája, Géza pályázatát támogatta a szakszövetség, s a válságstáb ülésén tartózkodás és ellenszavazat nélkül megszavazták az új szövetségi kapitányt.

Unokahúga támogatását élvezve hatalmas vitalitással látott munkához, Hamupipőke módjára kezdte szétválogatni a búzát és az ocsút. A talaj-előkészítés után elültették a nemes gabonaszemeket, s ahogy eljött az ideje, a búza kezdett szárba szökni.

Nőtt, nődögélt, a gyomnövények lassan elmenekültek, amelyik itthon maradt, azt kigyomlálták. Ahogy múltak az évek, egyre több lett a tapasztalat, egyre értékeesebb a termés. A virágranglistán szigorúan monoton csökkent a Magyarország előtti sorszám. Az emberek mind gyakrabban jártak mezőre, mert rájöttek, hogy sokkal jobb a friss levegőt szívni most, mint korábban a vészhelyzetet nézni a TV-ben. Lányaink és fiaink szívébe visszaköltözött az egészséges önbizalom, nyomát sem lehetett látni a korábbi statikus letargiának és üveges szemű unalomnak. Mr. Geza Stark neve kezdte bejárni a világsajtót, nemrég a ciprusi Phileleftheros is beszűntette periodikusan visszatérő, magyar vonatkozású humorrovátát. Óriási hatást keltett, hogy a magyar szövetségi kapitány a legtöbb lapnak annak saját nyelvén nyilatkozott. A mozgássérültek számára egyre több munkalehetőség nyílt meg amióta Géza ázsiója az egekbe emelkedett. S ekkor beütött a krach, újabb szerencsétlenség történt. A műtőasztal vérben úszott...

Gézáról patakokban folyt a víz. Pizsamáját megtapogatva meggyőződött, hogy tényleg nem vér. Ösztönösen tornáztatta megmacskásodott lábait, hogy elűzze belőle az apró látens tűszúrások valódi érzését. Micsoda álom! Lassan megnyugodott, gondolataiban helyet cserélt a vízió és a realitás. Ránézett a faliórára, hajnali fél négy volt. Felesége mellette feküdt, a gyerekek a szomszéd szobában, mindannyian aludtak. A rettenet és irigykedés keveréke futott át az agyán miközben arra gondolt, hogy álmában béna volt és sikeres. Beleborzongott, majd nesz-telenül kisurran a konyhába levelet írni Zidane-nak.

Jakabfi Emese: Engedj közel

Engedd, hogy megfejtselek.
Agyam, lelkem lényedre vágyik,
Hogy érezd: szeretlek,
Mindhalálíig!

Fejest ugrani életedbe,
Megmártózni, lubickolni!
Lenyelni rettegésed,
S a boldogságot visszaköpní!

Óvni akarlak,
Mindentől védeni!
Tudni, hogy te is akarsz,
S szemedben újra elmerülni!

2006. június 1. – Budapest

Szigeti Edvárd: corpus delicti

nálam maradt a csatod
ez már corpus delicti
bűnjel
bűntárgy
sosem évülő bűnök
örök forrása
amit csak az nem tudna megbocsátani
akinek nem is kellene

egy szerelem margójára

ami akkor volt feledhető
ami azóta kifejezhetetlen

elhasználtam rég a szavakat

IN MEMORIAM PROF. DR. MÉSZÁROS KÁROLY 1954 – 2007

Nagy veszteség érte a magyar erdészeti felsőoktatást, az erdészeti tudományokat, a magyar erdész szakmát. 2007. június 25-én, életének ötvennegyedik évében hosszantartó betegség után elhunyt Prof. Dr. Mészáros Károly egyetemi tanár, a Nyugat-Magyarországi Egyetem általános rektorhelyettese, 2001 – 2006 között az Erdőmérnöki Kar dékánja, az Erdőmérnöki Kar Matematikai és Ökonómiai Intézetének igazgatója.

Prof. Dr. Mészáros Károly 1954. május 6-án, Csőr községben született. Erdőmérnöki diplomáját 1978-ban szerezte meg az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán.

Az oklevél megszerzését követően a Győri Közüti Építő Vállalatnál helyezkedett el, majd 1981-ben az Erdőmérnöki Kar Erdőrendezéstani Tanszékén megalakuló Környezetvédelmi Kutatócsoportba nyert felvételt. Időközben elvégezte az Erdőmérnöki Karon szervezett szakmérnöki tanfolyamot, amelyen 1986-ban okleveles tájrendezési és környezetvédelmi szakmérnök oklevelet szerzett. 1987-ben pályázat elnyerésével az Erdőrendezéstani Tanszékre tudományos munkatársnak nevezték ki, ahol fő feladata az erdőrendezési kutatásokban való részvétel volt. Közreműködött számos kutatási programban, amelyek az új fatermési és dendrometriai mérési eljárások vizsgálatára, fejlesztésére, az országos erdőállomány rendszerszemléletű vizsgálatára, az erdőállomány-prognózisok naturális és ökonómiai hozamlehetőségeinek vizsgálatára, az erdőtervek tudományos előkészítésére, fejlesztésére, a természeti erőforrások értékelésére, az erdőérték-számítási módszerek erdőrendezési alkalmazási területeinek feltárására terjedtek ki. Ez idő alatt több, a gyakorlatban is alkalmazott műszert fejlesztett ki, mint például a róla elnevezett dendrométert, illetve – társszerzőként – az élő fák belső szerkezetének vizsgálatára napjainkban is használatos Fakopp műszert. A különböző kutatási programokban való részvétel mellett az erdőértékszámítás témakörében summa cum laude doktori szigorlattal „Az erdőértékszámítás felhasználása az erdőtervezésben” címmel 1992-ben védte meg doktori értekezését. 1993-ban egyetemi adjunktussá nevezték ki.

„Az erdőérték-számítási, erdővagyon-értékelési eljárások felhasználása az erdőtervezésben” című értekezését megvédte az MTA Erdészeti Szakbizottságnál, 1994-ben a mezőgazdasági tudományok kandidátusává avatták. A Nyugat-Magyarországi Egyetem Habilitációs Bizottsága előtt teljesítette a „Dr. habil” cím viselésének feltételeit, amely alapján 2000. júniusában habilitált doktorrá avatták.

1994-ben sikeres pályázatot követően egyetemi docenssé és tanszékvezetővé nevezték ki az Erdőmérnöki Kar Üzemtani Tanszékére, ahol az Erdészeti Üzemgazdaságtan II., később az Erdőérték-számítás, az Erdészeti politika, az Erdővagyon-gazdálkodás, a Vadászati ökonómia és a Védett területek ökonómiája nappali tantárgyakat oktatta. 2000. július 1-től a Köztársasági Elnök Úr egyetemi tanárrá nevezte ki.

Részt vett az Egyetem Erdőmérnöki Karán működő Roth Gyula Erdészeti és Vadgazdálkodási Tudományok Doktori Iskola programjának kidolgozásában, az Erdővagyon-gazdálkodási alprogram tantárgyainak kialakításában. Oktatott az Erdőgazdaság-politika, az Erdőértékelés, a Környezetpolitika és a Természeti erőforrások című tárgyakat. Oktatott a Kitaibel Pál Környezettudományi Doktori Iskolában is. A doktori kép-

Prof. Dr. Mészáros Károly
(1954 – 2007)

zésben témavezetőként is közreműködött.

Munkássága alatt az Egyetemen számos vezetői tisztséget töltött be: 1994-től az Erdészeti Politikai és Ökonómiai Tanszék vezetője, 1998-tól az Erdővagyon-gazdálkodási Intézet és jogutódjának igazgatója volt.

2000-ben a Nyugat-Magyarországi Egyetem oktatási és intézményfejlesztési rektorhelyettesévé választották. 2001-től 2006-ig az Erdőmérnöki Kar dékánja. 2006-tól az Egyetem általános rektorhelyettese.

Intézményi és szakmai tevékenységével, tagságával az alábbi hazai testületek munkáját segítette:

- MTA Agrártudományok Osztálya, Agrár-közgazdasági Bizottság
- MTA Agrártudományok Osztálya, Erdészeti Bizottság
- MTA Erdőgazdálkodási Albizottság,
- MTA Vadgazdálkodási Albizottság,
- MTA Erdőrendezési, Ökonómiai és Erdészeti Politikai Munkabizottság elnöke,
- MTA Erdővagyon-gazdálkodási Munkabizottság elnöke,
- MTA VEAB Gazdaság- Jog- és Társadalomtudományi Szakbizottság,
- MTA VEAB Mező- és Erdőgazdasági Vállalatok munkabizottsága,
- OEE Gazdaságtani Szakosztály,
- OEE Erdőrendezési Szakosztály,
- OEE Felügyelő Bizottság,
- Kisalföldi Erdőgazdasági Rt. Igazgató Tanácsa
- Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Ellenőrző Bizottsága
- Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata Tulajdonosi Bizottság
- OTKA Agrár 4 zsűrijének elnöke

Tagja volt Forstökonomisches Kolloquium-nak, a német nyelvterület erdészeti ökonómiával foglalkozó oktató és kutató intézetek szakmai fórumának. Az erdészeti politikai kérdésekkel foglalkozó, a német nyelvterület intézeteit összefogó „Fortspolitiktreffen” résztvevőjeként tanulmányozta Németország, Ausztria, Svájc, Hollandia, Dánia oktatási gyakorlatát, részt vett az évenként rendezett üléseken. Nemzetközi testületekben a IUFRO S 4.04-02 munkacsoportjának tagjaként, illetve a European Forest Institute “Growth trends of European Forests” munkacsoportjában tevékenykedett.

Kutatás nélkül elképzelhetetlennek tartotta a hiteles oktatást, ezért tudatosan törekedett arra, hogy az általa vezetett intézet – és Kar – a tudományterületein hazai és nemzetközi kutatásokban részt vegyen. A hazai erdészet kérdéseivel a Nemzeti Erdőstratégia és Erdőprogram kidolgozása terén foglalkozott, minden területet érintve, amely a 2004. októberben elfogadott kormányprogram alapja volt. Aktívan részt vett az állami erdőgazdálkodás stratégiájának kialakításában, az általa irányított kollektívák javaslatainak konkrét eredménye az állami szektor teljes átvizsgálásán alapszik, amelyben az ÁPV Rt. Igazgatótanácsának részére az előterjesztés megszületett. Vezetése alatt 2002 óta működik a Magán-erdőgazdálkodói Tesztüzem Hálózat, amely a magán-erdőgazdálkodás jellemző konfliktusait, gazdasági folyamatait tárja fel. Irányítása alatt a vagyon-érdekeltségű erdőgazdálkodás kutatására a Kar NKFP (Erdő-Vad) pályázatot nyert. Vezetésével került megszervezésre az Erdő- és kárérték-számítási tanfolyam, valamint a „Környezetünk az erdő” pedagógus továbbképzés.

Munkássága a következő kitüntetésekkel, díjakkal nyert elismerést: Kiváló Ifjú Szakember (1980), MTA VEAB akadémiai I. díj (1992, 1994), Széchenyi Professzori Ösztöndíj (1998-2002), „Pro Silva Hungariae” FVM miniszteri kitüntetés (2001), Akadémiai díj (megosztva, 2004), „Fehér Dániel” emlékérem (2005), „Alföldi Erdőkért” emlékérem (2005).

A magas rangú kitüntetések mellett szívének talán legtöbbet mégis azok a díszkorsók, emléklapok jelentették, amelyeket a hallgatók tiszteletük és szeretetük jeléül évről-évre adományoztak neki.

Kiváló tudós volt. Szerteágazó munkásságának eredményeit 11 könyvben és könyvrészletben, 8 jegyzetben, 21 idegen nyelven megjelent publikációban, 44 magyar nyelvű publikációban, számos magyar és nemzetközi konferencián megtartott előadásban, 122 szakvéleményben és kutatási jelentésben tette közzé.

Kiváló oktató volt. Elsődleges feladataként mindig az oktatást, a hallgatókkal való kapcsolattartást tekintette. Minden egyetemi beosztásában nagy mértékben figyelembe vette az egyetemi hallgatók gondjait, problémáit, nagy odaadással működött közre azok megoldásában. A diákság nagy barátja volt, messzemenően támogatta a diákság hagyományainak megőrzését.

Kiváló vezető volt. Embersége, mély humánuma vezérelte az általa vezetett kollektívák munkájának irányításában.

Kiváló Ember volt. Szellemi útmutatásának hiányát mindig is érezni fogjuk.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

dr. habil. Lett Béla
egyetemi tanár, mb. intézetigazgató

A kép forrása: www.mnccs.gov.hu

IN MEMORIAM

PROF. DR. H.C. DR. BENCZE LAJOS

(1912 – 2007)

nyugalmazott tanszékvezető egyetemi tanár

Prof. Dr. h.c. Dr. BENCZE LAJOS
(1912 – 2007)

Bencze professzor Érsekújváron született 1912. augusztus 15-én. Édesapja 40 évig volt Érsekújvár városának erdésze.

Az Érsekújvári Állami Reálgymnázium magyar tanítási nyelvű tagozatán érettségizett. Felsőfokú tanulmányait a Brno Agrártudományi Főiskola Erdőmérnöki Karán folytatta, ahol 1936-ban abszolvált. Kétévi erdőrendezési gyakorlati tevékenység után az erdőmérnöki oklevelet 1939. június 26-án, Sopronban szerezte meg.

Gyakorlati szakmai tevékenységet Léván igazgatási-erdőfelügyelési munkakörben, majd üzemi beosztásokban folytatta előbb Szarvasházán, mint beosztott mérnök, később, Kisilván mint erdőhivatal-vezető, illetve Mezőhegyesen, mint erdőgondnok. A háborús években és azt követően 5 évig Budapesten minisztériumi beosztásban szolgált, utána Tamásiban a Tolna megyei Állami Erdőgazdaság főmérnöki teendőit látta el. 1957-ben tért vissza Sopronba. Előbb a Dunántúli Erdővédelmi Állomás vezetője, majd 1963-ig az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) munkatársa volt. Ugyanebben az évben az Erdészeti és Faipari Egyetemen egyetemi docenssé nevezték ki az Erdőműveléstan Tanszékére, ahol feladata – Roth Gyula Professzort követve – a vadászat és vadgazdálkodás oktatása lett. 1969 januárjában az újonnan felállított Vadgazdálkodási Tanszék alapító vezetőjévé nevezték ki.

Tudományos munkásságát az 1950-es évek elejétől fejtett ki, illetve ebben az időben kezdte meg szakirodalmi tevékenységét. Érdeklődése előbb az erdőművelés és a vad-

gazdálkodás kapcsolataira szorítkozott, majd később a vad környezetének, a vadgazdálkodás természeti adottságai vizsgálatának, az erdők vadeltartó értékének, valamint a vadkárrok kérdésének területére terjedt ki. Kutatási eredményeit, megállapításait több mint száz tudományos közleményben, könyvben és szakcikkekben dolgozta fel, illetve közölte. Ezek közül több külföldön, illetve idegen nyelven is megjelent. Jelen-tős volt szépirodalmi munkássága is. Kutatási eredményeiből 1961-ben „Erdeink vadeltartó képessége és a vadkárok megelő-zése” címmel kandidátusi értekezést írt, amelynek megvédése alapján 1962-ben elnyerte a mezőgazdasági (erdészeti) tudomá-nyok kandidátusa fokozatot, elsőként a vadgazdálkodás tudomá-nyterületén.

Kutatási eredményeit a hazai gyakorlat átvette és külföldön is érdeklődésre találtak, így elsősorban az erdők vadeltartó ké-pesség megállapításának módszere vált általánossá a táji vad-gazdálkodási tervek irányelveinek kidolgozása során, illetve a vadgazdálkodás természeti adottságainak feltárása és fejlesztése területén. Az erdőgazdasági vadkárok biológiai úton törté-nő megelőzésének és a vad racionális tartásának lehetőségére tett ajánlásait is átvette a gyakorlat és több erdőgazdaság te-rületén kialakult ennek helyileg adaptált, hatékony módszere. Az ún. sarjaztatott vadlegelők kialakításának, a vadbúvók és egyéb, a vadgazdálkodást, tágabb értelemben a vadon élő állat-világ fenntartását szolgáló erdőrészek és objektumok kijelölésének, mindezek üzemtervben való előírása az 1960-as évek végén megújított erdőgazdasági üzemtervek elkészítése során gyakorlatiá vált. Különösen így volt ez a kiemelt rendeltetésű erdő- és vadgazdaságok, de más erdőgazdaságok területén is.

Kutató munkájában tehát a vad és környezete közötti kapcsolatok, a vadgazdálkodás természeti adottságainak feltá-rására, a vad, illetve a vadon élő egyéb állatvilág fenntartásá-nak lehetőségére, az állatvilág és az erdő, valamint az erdőgaz-dálkodás harmonikus kapcsolatára és racionális formáinak kialakítására törekedett.

Oktatói tevékenysége során is elsősorban a kutatási ered-ményei alapján kialakult vezérfonalat követte és a vadgazdál-kodást, mint az erdész (és a mezőgazdász) sokoldalú biológiai és ökonómiai ismeretét szintetizáló, sajátos feladatnak tekin-tette. Ezzel a gondolati megközelítéssel megalapozta az azóta „Soproni Iskolának” nevezett elméleti és gyakorlati rendszert, amely – a kor ismereteihez mindenkor igazodva – él mind a mai napig.

A Magyar Vadászok Országos Szövetsége felkérésére az Erdészeti és Faipari Egyetem Vadgazdálkodási Tanszékén szervezett, két éves levelező formájú felsőfokú vadgazdálkodá-si tanfolyam hallgatói is hasonló szellemű és koncepciójú képzést kaptak. Az 1969-1976 között folytatott képzés az első önál-ló felsőfokú vadgazdálkodási oktatás volt Magyarországon. Ez is BENCZE professzor nevéhez és Sopronhoz köthető.

Aktív oktatói időszakában számos külföldi és hazai egyetemmel és kutatóintézettel tartott fenn kapcsolatokat, kö-szönhetően francia, német, cseh, szlovák és orosz nyelvismere-tének. Részt vett több külföldi tudományos konferencián, így 1959-ben a varsói nemzetközi erdővédelmi, 1961-ben a berlini toxikológiai, 1965-ben a lipcsei fásítási és a jugoszláviai vadbi-ológiai konferencián, 1967-ben a zólyomi erdővédelmi tudomá-nyos szimpóziumon, valamint több hazai tudományos konfe-rencián és rendezvényen, ahol előadásokat is tartott. Külföldi tanulmányúton vett részt Lengyelországban, Csehszlovákiá-ban, a Német Demokratikus Köztársaságban, Ausztriában, Ju-goszláviában, Romániában. Előbb 1969-ben, Franciaországban,

majd az 1970-es évek közepén az USA-ban is tanulmányozhat-ta a vadgazdálkodás és a vadon élő állatvilág fenntartásával kapcsolatos kutatási, oktatási és természetvédelmi tevékenysé-get. Abban az időben, amikor alig lehetett külföldre, különösen nyugatra utazni, BENCZE professzor volt a magyar, a soproni tudomány egyik követője Európában és a nagyvilágban, elvive hazája és városa hírnevét. Az ott szerzett tapasztalatokat aztán saját kutatói és oktatói munkájában hasznosította, illetve rész-ben publikálta.

Nemzetközi és hazai ismertségének köszönhetően a „Vadászati Világkiállítás, Budapest 1971” Tudományos Rendez-vényei Szakbizottságának elnöki és szervező teendőit végezte, továbbá tagja volt a kiállítás főbizottságának és három más szakbizottságnak.

A Magyar Vadászok Országos Szövetsége Központi In-téző Bizottságának, valamint Oktatási és Propaganda Bizott-ságának is tagja volt. Alapító és kezdeményező tagja volt az Országos Erdészeti Egyesület Vadgazdálkodási Szakbizottsá-gának, valamint az Országos Vadgazdálkodási Tanácsnak, az Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetsége (IUFRO) 26. szekciójának (Vadgazdálkodás és üdülés), továbbá az MTA Er-dészeti Bizottságának is.

Munkáját a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója (1971), Munka Érdemrend Bronz fokozat (1980), Nimród Emlékérem (1981), Hubertusz Kereszt Arany Fokozata (1994), a Magyar Nemzeti Vadászrend (1998) kitüntetésekkel ismerték el.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem jelölője az Erdé-szeti és Faipari Egyetem az intézmény által adományozható legmagasabb kitüntetéssel a tiszteletbeli doktori, doctor hono-ris causa címmel ismerte el BENCZE professzor iskolaterem-tő, nemzetközi jelentőségű oktató és kutatómunkáját. Emellett 1989-ben arany, 1999-ben gyémánt, 2004-ben pedig vas diplo-mával tüntették ki.

2007. július 24-én délután fél háromkor életének 95. évében rövid betegség után hunyt el. Bencze Professzor halá-lával elment az utolsó tagja is a régi tudós erdőszprofesszori gárdának. Tartalmas, teljes, szeretetben gazdag, szép életet élt. Évszázados bölcsessége, hasznos tanácsai, adomázó humora hiányozni fognak. Mi kései utódok ígérjük, hogy példaadásá-hoz és nevéhez méltóan visszük tovább Bencze professzor úr örökségét, az általa alapított intézetet. Emlékét örökké meg-örizzük. Nyugodjék békében!

Prof. Dr. Faragó Sándor
intézetigazgató, egyetemi tanár, rektor

TANÍTÓAVATÓ ÉS DIPLOMAÁTTADÓ
- BÚCSÚ KOMÁROMTÓL (írásunk az 5. oldalon)

Rév-Komárom Tiszti Kaszinó

2007. június 23. - Az utolsó
diplomaátadón

Fotó: Nemes Zsolt

Diákhitel
Életre való!

DIÁK HITEL

www.diakhitel.hu
06-40-24-00-24

Legyél, ami lenni akarsz!

EGYETEMÜNK A VOLT FESZTIVÁLON

Sikeres volt az egyetemi információs sátor

Az egyetemi információs sátor működtetését a Volton Dr. Katona György, a Benedek Elek Pedagógiai Kar dékánja kezdeményezte és a Kommunikációs Iroda szervezte meg. Szinte valamennyi kar támogatta a tervet, az AK, a BPK, az EMK, a KTK néhány hallgatója/munkatársa személyesen is képviselte a kart és az egyetemet.

A sátorban a kari szórólapok segítségével adtunk tájékoztatást a náluk folyó képzésekről, hallgatói életéről. Kérdőíves felmérést végeztünk, amellyel mértük az egyetem ismertségét, az egyetemmel kapcsolatos attitűdöket, stb. A több száz kérdőív kiértékelése még tart, de annyi tanulságot már leszűrhetünk, hogy az ilyen jellegű rendezvényeken kiváló alkalom adódik a potenciális hallgatóinkkal való kapcsolatteremtésre, tájékoztatásra.

A pólóinkon, molinón és az ajándéktárgyainkon levő grafikát Szigeti Adrienn, az Alkalmazott Művészeti Intézet frissen végzett hallgatója készítette. Elmondhatjuk, hogy nagy sikert arattunk vele.

Jövőre gazdag programokkal, látványosabb megjelenéssel megyünk a Voltra és talán a Szigetre.

hg

